

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 1

- Chửi hay lắm, nhưng đó là sự hòa hợp giữa hai chị em ta, không có gì đáng xấu hổ cả, đôi khi ý thức của nó vẫn trôi dạt trong người ta.
- Nhưng đó chỉ là một số tiềm thức còn sót lại của bà ta, đó chỉ là những xung điện từ nhỏ nhoi phản kháng lại cái độc ác của bà thôi. Thực chất bà ta đã không còn tồn tại, cái mặt đó là mặt trái của bà, nỗi sợ hãi kinh hoàng của bà. Alex phân tích.
- Tao không cần chúng mày dạy đời, cái giọng điệu này giống với con Mina ngày xưa, tao căm thù cái giọng điệu này, tao căm thù Saro, tên khốn đã giúp ta trở thành như ngày hôm nay.
- Không thể trách ai cả, đó là cái quả mà bà phải nhận được khi gieo cái nhân như thế, và tôi nghĩ điều đó là đúng rồi. Zane lên giọng.
- Chị Zane ơi, chị hãy lại chăm sóc cho bọn họ đi, em sẽ cố gắng đối phó với hai con ác quỷ này, hình như Sara còn tỉnh, nhưng sức nó gượng dậy không nổi.
- Hì, bọn bây cũng khá lắm, cũng nghĩ ra được kế dùng đá dò

đường, tuy thoát chết nhưng bây giờ chúng cũng không còn tí sức lực nào để chiến đấu cả. Mất máu như thế cũng là cái giá mà tụi nó phải trả khi giết chết người hầu thân tín của ta. Còn bọn mi phải đền mạng cho hai ủy viên trong tổ chức Huyết Phụng .

- Những tên biến chất ấy à, bọn chúng chết cũng là vừa, dám dùng những hoạt động trá hình nhằm hãm hại người khác, làm những điều phi nghĩa. Alex phản kích.

- Hay quá Alex, Sara không có sao cả, và bây giờ ba chị em chúng ta sẽ kết hợp với nhau để đấu với người đàn bà khát máu này ...

- Chị Zane ơi, bà ta thật là một con rắn độc hai đầu, không thể ví như một con bò cạp hay con ong có cái kim ở đuôi, bởi vì ngay cả trước mặt bà ta cũng thật thâm hiểm, Ann, chị Ann ...

- Chuyện gì xảy ra với Ann, Peter và Randy rồi ... Zane lo lắng hỏi.

- Cả Sop nữa ? Alex hỏi xen vào ?

- Chị Ann do chống cự với bà ta nên lợi dụng khi chị ấy sơ hở đã bà ta đã đẩy chị ấy vào một hố sâu, anh Peter nắm lại nhưng cả hai đều rơi xuống dưới, bà ta bảo dưới đó là cả một hầm rắn độc. Hic ...

- Thế khi chị nghe tiếng thét thất thanh của Sop thì sao ? Alex lo lắng hỏi

- Bọn nhóc tụi bây có cần quan tâm nhiều đến thế không, bọn chúng cũng đang vui vẻ ở một nơi khác thôi, hai đứa nhóc bọn chúng bị đưa vào khu vườn thơ mộng của Mộc Phượng Hoàng, đó là Ảo mộng thiên tước, khu vườn có nhiều loại độc dược.

- Bà đúng là đồ rắn độc. Sara quát tháo

- Cứ chửi đi, chuyện đó không quan trọng, điều quan trọng là ta phải chính tay tiêu diệt bọn Rồng tụi bây, sau đó sẽ tới lão Saro, rồi một số người khác.

- Tôi nghĩ bà sẽ không bao giờ thực hiện được điều đó đâu, bởi vì chúng tôi sẽ không để cho bà làm được điều đó, cho dù bọn tôi có phải gục xuống nơi đây chúng tôi cũng sẽ không thể để bà thực hiện được việc đó. Alex chống lại
- Mà có đủ khả năng làm chuyện đó sao con nhóc kia, lão Saro còn phải e dè tao một phần nữa, huống chi là bọn nhóc còn hôi sữa tụi bây.
- Nhưng đó không phải là vấn đề nơi đây, nếu chúng tôi có ý chí, chúng tôi có quyết tâm, chúng tôi có sự đoàn kết và dòng máu chính nghĩa chảy trong huyết quản thì không gì có thể ngăn cản. Zane cãi xen vào.
- Tuyệt, hay cho cái triết lí này, rồi bọn mi sẽ không còn một giọt máu chính nghĩa nào trong người bởi vì nó sẽ được dùng nuôi hai con vật cưng của ta.
- Phụng Hoàng một linh thú được biết bao nhiêu người thờ phụng, vậy mà bây giờ lại bị bà bôi nhọ như thế, thật là ... thật là ... quả thật không biết phải dùng từ gì để nói về bà, bà là một mụ đàn bà đầy kinh tởm.
- Thôi đủ rồi đấy nhóc, tao không thích nghe cái giọng nói một cách dạy đời này của mày, giọng điệu y chang Mina, một đứa mà tao ghét cực kì, nó tưởng nó cao sang lắm sao, nó tưởng nó là một người đầy lí tưởng, được mọi người yêu thương rồi có thể làm gì thì làm sao, hì, cao sang lắm, vậy mà lại đem lòng yêu một người của dòng tộc Hắc Kỳ Lân.
- Bà nói đến bà Mina và ông Alexander à ? Alex lại hỏi.
- Ta không phải trả lời bọn nhóc tụi bây, tao thật sự khinh bỉ con nhỏ đó, nó mất tích quả là một điều khiến ta rất hài lòng, mặc dù ta rất

muốn tiêu diệt nó. Nhưng việc đó hãy để sau đi, bây giờ ta phải tiêu diệt bọn mi, để nuôi những con thú cưng của ta. Hãy lắng tai mà nghe phiên khúc tang tóc đây

« Sự thù hận còn chảy mãi trong tim ta, lòng căm phẫn vẫn còn mãi trong kí ức ta, và ta thề sẽ còn đem lại sự đau thương tang tóc cho thế giới này Phiên Khúc Cuối Cùng »

Vừa dứt lời tiếng hát như một tiếng ru, như một tiếng than thở, như một tiếng oán than được phát ra từ một nơi nào đó xung quanh Shanen, nó được cộng hưởng cùng với tiếng kêu đầy thảm thiết của con Hỏa Phượng Hoàng và tiếng than đầy bi ai của Mộc Phượng Hoàng, đó là bản Phiên Khúc Cuối Cùng. Tiếng than ngày càng sâu thảm hơn, nó đẩy con người vào một điều gì đó đau buồn gì đó đau đớn nhất, u buồn nhất trong kí ức của từng người, những điều đau buồn có khi đã như một vết thương lòng, có khi nó đã ngủ quên trong tâm trí, có thể lâu lâu lại chợt phát, và phiên khúc được phát ra với mục đích khiến cho đối phương phải chịu đựng và chết trong sự đau khổ của kí ức đó ...

“ ... con muốn đi theo mẹ, mẹ ơi đừng có bỏ con ở lại đây mà. Con còn nhỏ lắm không thể đi theo mẹ được đâu con gái cưng ạ. Con sợ mất mẹ, tối qua con chợt thức dậy và nghe ba mẹ bàn về một vấn đề gì đó và nó thật sự nguy hiểm, con không muốn mẹ đi đâu. Mẹ sẽ không sao đâu mà, mẹ sẽ về thôi, con gái cưng của mẹ yên tâm đi, mẹ con là Rồng mà, một con Rồng màu vàng lam của ánh sáng buổi ban sớm, và sẽ không có chuyện gì đâu. ...híc...híc... con không muô...ồn...me...ẹ...đi đâu, mẹ ơi, mẹ ơi ở lại với con đi mẹ. Người phụ nữ với cái tên Rồng ánh sáng nói chuyện với một người phụ nữ khác :

- Chị ở nhà trông ba đứa nhỏ giùm em nha, em phải đi rồi, có khi lần này sẽ thật nguy hiểm, nhưng đây là nhiệm vụ, nên em phải làm thôi.
- Hay để nhiệm vụ này chị làm cho, dù sao thì chị cũng đã là một Ròng tập sự rồi.
- Như vậy lại càng không thể, chị sẽ càng nguy hiểm hơn, với lại bé Alex còn nhỏ, và chỉ chị hiểu ý nó thôi, nên chị ở lại chăm nom nó, bé Sara cũng rất nhỏ, em thì lại không biết cách làm một người mẹ tốt, chỉ giỏi việc đánh đấm thôi.
- Không đi một lần không được hả.
- Em nghĩ điều đó không sao cả, nhưng lương tâm em không cho phép khi các đồng nghiệp em đang sát cánh chiến đấu ngoài kia, và cả anh Robert nữa.
- Anh nhà cũng ra ngoài ấy rồi à ?
- Vâng ạ, đừng quá lo lắng, nghiêm trọng hóa vấn đề như vậy mà chị Thủy
- Nhưng chị vẫn cảm thấy lo lắng dữ dội lắm Linh à
- Đã làm công việc này rồi, thì phải coi thường sống chết, thôi em phải đi nha, chị ở lại chăm sóc bọn trẻ giùm em.
- Me...ẹ... !Đừng bỏ con ở lại mà ...
-
- Tin mới nhất xin được thông báo đến toàn thê các công dân trong khu vực được rõ, chúng tôi vừa mới chở năm cô gái vào trong bệnh viện, cả năm điều có nhiều thương tích trên người, hai người lại té xuống lâu năm, chúng tôi không biết đã xảy ra vấn đề gì. Lờn một phóng viên đang nói trên kênh trực tiếp.
- Xin hỏi chị, chị có thấy việc gì bất thường xảy ra trong khu vực này nãy giờ không ?

- Không ạ, nhưng tự nhiên rồi cái vách tường nhà tôi lại nổ tung, cái sào phơi đồ nhà chị hàng xóm thì bị bốc cháy, tôi không biết chuyện gì nữa, rồi mấy cô gái này từ đâu lại la lên rồi nằm đó, máu me không, thấy ghê quá đi.
- Cám ơn những lời nói của chị, chúng tôi đặt ra nhiều nghi vấn về vấn đề này, tại sao lại có hiện tượng như thế này và việc này nguyên nhân do đâu ? Chúng ta hãy hỏi bác sĩ xem sao ? Giọng nói của người phóng viên lại vang lên.
- Tôi cũng không biết nữa, những vết thương này có cái giống như vết bỏng lửa, có cái do vũ khí xước, rồi còn cái không xác định, khó nói quá, nhưng chúng tôi phải nói rằng thật đáng tiếc khi có ba cô gái đã thiệt mạng, hai người đang đưa vào trong bệnh viện.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 2

- Linh ơi, em sao rồi, cố gắng gượng dậy đi em ! Đừng ngủ vào lúc này. Giọng của Robert kêu lên thất thanh.
- Chị Linh ơi, chị cố cầm cự đi, chúng ta đã thắng rồi, tên Hắc Kỳ Lân đã bị tiêu diệt rồi, không còn chuyện gì nữa đâu, không có chuyện gì xảy ra đâu. Giọng một người đàn ông vang lên.
- Linh sao rồi hả anh Robert, anh Saro ?

- Bọn anh cũng rồi như em thôi Thủy ạ !
- Mẹ con sao rồi hả ba, ba nói cho con biết đi ba.
- Sao chị lại dẫn bé Thanh (tên của Zane) vào đây vậy Thủy. Robert la lên
- Nó không chịu ở nhà, cứ đòi theo, tôi sợ bỏ đi nó lại đi theo, lỡ lạc lại càng rồi hơn.
- Còn bé Phương (tên của Alex) và Tuyền (tên của Sara) thì sao ? Robert lại lo lắng hỏi.
- Không sao cả, chúng nó đã ngủ ở nhà rồi, vú nuôi coi nó ở nhà.
- Mẹ con sao rồi hả ba ? sao rồi hả chú Saro ?
- À, không sao đâu con gái cưng của ba, mẹ sẽ khỏe ngay thôi mà, không có gì đâu công chúa của ba.
- Con muốn gặp mẹ, ba ời con muốn gặp mẹ.
- À...à...
- Mẹ con đang mệt, đang ngủ trong kia, con có thương mẹ không, hãy để cho mẹ con nghỉ chút đi nhé. Saro nói đỡ vào.
- Mẹ mệt hả chú, sao mẹ lại mệt hả chú.
- À, mẹ con đi làm quá sức nên mệt đấy mà.
- Bộ kẻ thù ăn hiếp mẹ con à
- Kẻ thù ???
- Mấy tên D3 mà ba mẹ con nói hồi tối quá đó.
- À...à... không có đâu, bọn nó mà ăn hiếp mẹ con, thì chú sẽ đánh chúng tôi bời luôn.
- Chú móc tay với cháu nha
- Ai là thân nhân của cô Lam Tuyết Giao Linh ?
- Chúng tôi đây ạ, vợ tôi thế nào rồi hả bác sĩ ?
- Chúng tôi xin lỗi, chúng tôi đã cố gắng hết sức ...

- Không còn hi vọng nào sao bác sĩ ?
- Chúng tôi xin lỗi ...
- Em ơi, Linh ơi...
- Mẹ Mẹ Mẹ ơi ...”
- Chị Zane ơi, chị tỉnh lại đi, tỉnh lại đi chị. Sara khẽ lay Zane.
- Chuyện gì thế Sara, chuyện gì đang xảy ra ?
- Phiên khúc cuối cùng đã ảnh hưởng đến chị đấy, may mà chưa có chuyện gì xảy ra.
- Tại sao bọn mi không có chuyện gì xảy ra hết vậy? Ta không tin nó không giết chết hay ảnh hưởng đến bọn mi.
- Tất nhiên là phải có ảnh hưởng rồi, nhưng quả thật trong kí ức tôi chưa có việc gì buồn quá mức đến nỗi tôi phải chết trong nỗi buồn nào đó, còn Sara thì trong tình trạng nửa mê nửa tỉnh do đang bị thương nên tiếng nhạc não lòng đó cũng không bị ảnh hưởng, nhưng nếu chỉ một trong chúng tôi không bị sao cả, thì kế hoạch của bà sẽ bị phá sản hoàn toàn, và bây giờ hãy nhận lại sự tấn công của tôi đây. Alex nói.
- Dù gì thì cảm ơn bà đã cho tôi quay về những kí ức của tuổi thơ, dù nó là cay đắng, nhưng cũng là những kỉ niệm sâu sắc nhất của đời tôi. Zane nói .
- “ Giọt Thủy tiên băng”
- “ Nụ hôn gió”
- “ Ánh sáng tình yêu”
- “Tiếng hát tang tóc”

Một ánh sáng xanh lục của băng từ Alex phát ra quyện với ánh sáng tím của Sara và ánh sáng vàng cam của Zane thành một sức mạnh to lớn, nó quyện chặt vào nhau và bay về phía tia sáng màu đỏ huyết

của Shanen. Một tiếng nổ vang kinh khủng làm nát vụn cả một bức tường dày và một phần nóc của lăng mộ, như có một điều gì đó kì lạ đang xảy đến, ánh sáng chói chang của mặt trời, bóng tối âm u lạnh lẽo của lăng mộ, sức mạnh của ba cô gái Ròng và của Huyết Phụng Shanen tạo nên một hiện tượng lạ, nó tạo ra một lỗ đen, nó hút cả bốn người vào trong đó.

“Khi thế giới có điều kì lạ xảy ra, thời thế cần được thay đổi, thần tiên sẽ cử một người xuống để hủy đi chế độ đó.....sức mạnh của chính nghĩa và bóng tối đôi khi sẽ cộng hưởng đưa mọi người vào một nơi khác, qua lỗ hổng thời gian, ánh sáng chân lí, bóng tối của tội ác sẽ hòa vào nhau tạo thành vòng xoáy thời gian ...”

- Em không sao đấy chứ Ann ?

- Không sao ạ, cũng may là ra tay kịp thời, chỉ cần chậm chút xíu nữa thì đã là một bữa ăn của chúng rồi.

- Hi, em cũng thật tinh trí đấy nhỉ.

- Cũng nhờ anh thôi, nhờ những cú đâm lửa của anh mà bọn rắn mới không dám động tới tụi mình đấy.

- Sao im lìm quá vậy, ủa bọn Sara đâu mất tiêu rồi, còn lão bà Shanen nữa ? Peter ngạc nhiên hỏi.

- Ủ ờ nhỉ, không lẽ Tera đã làm gì chúng rồi sao ?

- Sao chỉ có em là kêu bà ta là Tera vậy Ann ?

- Có lẽ hướng điều tra của em có lệch lạc hay sao ấy, nhưng em quen gọi bà ta thế rồi.

- Các bạn vẫn không sao đấy chứ ? giọng của Randy cất lên trong bóng tối

Từ trong bóng tối Randy và Sop bước ra. Sop hỏi :

- Mọi người không sao cả chứ, còn Sara thì sao ?

- Anh cũng không biết nữa, khi tụi anh trở lại đây thì Sara không thấy đâu nữa. Peter trả lời.
- Mà hai người không ở đây với Sara sao mà lại hỏi như vậy ? Ann hỏi
- Bọn em bị bà ta đẩy vào trong một khu vườn toàn là những thứ độc dược và cây ăn thịt người, cũng may là với Đinh lăng hồng em đã ngăn chặn được thứ cây ăn thịt người đó, và những luồng gió do anh Randy tạo ra phát tán hương át chế được bọn nấm độc.
- Công nhận em tác chiến siêu thiệt, khi nào trở về anh sẽ nói thành tích của em để cho chú Saro xem xét. Randy nói với giọng ngưỡng mộ.
- Em còn kém xa Sara và mọi người mà. Mặt của Sophia đỏ cả lên.
- Có gì mà ngại, mà khiêm tốn thế chứ cô bé, em có tài và mọi người công nhận mà. Peter xen vào.
- Đúng đấy, cũng nhờ em mà con trăn khổng lồ không làm hại được bọn này. Ann góp phần vào.
- Hi...hi... dạ.
- Mọi người xem nè, hình như có thông điệp, chiếc kính của Alex .
Ann nói rõ to.
- Đây là cách dùng thông điệp thông thường của Alex đây mà. Randy nói.
- Anh cảm thấy ở đây vừa mới xảy ra một cuộc chiến, như vậy có nghĩa là Alex và Zane đều đã đến đây và chiến đấu với bà ta, như vậy họ đã đi đến một nơi nào đó rồi. Peter nói vào.
- Ghép những từ này lại sẽ ra một đoạn văn. Randy nói.
- Nó như thế nào, anh đọc đi Randy ! Sop thúc hối.
- “Khi mọi người trở về, hãy tìm viên đá băng thủy ... để mà tháo cái

nút của thời gian, có sự đảo chuyển thời gian ... mẹ ta và bọn em bị hút vào lỗ đen”. Giọng Randy vừa đọc lên tông thật cao và đầy lo lắng.

* * *

- Alex làm thế nào để lại được cái thông điệp này ? chú Saro ngạc nhiên hỏi.

- Có lẽ chiếc kính phân tích của Alex đã tăng cường tốc độ viết thành những dòng này đây, bọn cháu lấy cái thông điệp trên cái kính phân tích của Alex ạ. Randy nói.

- Nhưng theo chú biết, việc bị hút vào lỗ đen này rất nhanh, nhanh đến nỗi chúng ta không thể làm gì khác để chống cự chúng.

- Như vậy có nghĩa là sao ạ, không lẽ không thể làm gì ạ? Randy hỏi

- Đúng rồi, kí ức còn sót lại, đó là chức năng đặc biệt của chiếc kính này, chức năng này lúc đầu không có, nhưng ...

- Sao ạ ? Ann nôn nóng hỏi

- Không ... không có gì ... nhưng đó chính là chức năng kí ức còn sót lại, như vậy có nghĩa là nó còn lưu lại một số hình ảnh nữa.

- Thế à, chúng ta nên tìm lại một số thông tin. Sop lên tiếng

Một ánh sáng xanh lục của băng từ Alex phát ra quyện với ánh sáng tím của Sara và ánh sáng vàng cam của Zane thành một sức mạnh to lớn, nó quyện chặt vào nhau và bay về phía tia sang màu đỏ huyết của Shanen. Một tiếng nổ vang kinh khủng làm nát vụn cả một bức tường dày và một phần nóc của lăng mộ, như có một điều gì đó kì lạ đang xảy đến, ánh sáng chói chang của mặt trời, bóng tối âm u lạnh

lỗ của lăng mộ, sức mạnh của ba cô gái Ròng và của Huyết Phụng Shanen tạo nên một hiện tượng lạ, nó tạo ra một lỗ đen, nó hút cả bốn người vào trong đó.

- Như vậy là cả ba cô gái cùng mẹ ta đều bị hút vào một không gian khác, cũng có thể vào một thời gian khác, hi vọng là họ không có vấn đề gì. Peter nói.

- Nếu Alex không có kính phân tích, đồng nghĩa là cô ta không có vũ khí rồi. Ann lên tiếng.

- Với trí thông minh của Alex thì không có kính phân tích cũng không có vấn đề gì đâu, cô ấy cũng có thể tạo sức mạnh từ tay không mà. Randy nói.

- Nhưng việc dùng sức mạnh tâm linh sẽ rất mệt, với lại có biết họ sẽ ở nơi đâu, việc này thật khó khăn, nhất là với cô ấy. Peter nói xen vào.

- Bây giờ chúng ta hi vọng là nhiều. Sop nói.

- Nhưng còn băng thủy thì sao, đó là thứ gì? Randy thắc mắc.

- Alex nhắc tới “băng thủy”, khoan đã, một hôm chú và Alex đã từng tham khảo sách và hình như chú nhớ đã từng có thấy cái khái niệm này, nhưng không biết là ở đâu? Hãy cho chú một ít thời gian.

- Vậy bây giờ chúng ta cũng nên về nhà tham khảo một cái gì đó có ích cho họ, đi thôi. Peter hô to.

- Vậy tụi cháu về đây, hi vọng mọi thứ sẽ sớm lập lại trật tự cũ. Ann nói.

- Okie, các cháu cũng nên về nghỉ đi.

Mọi chuyện dường như có điều ngoại lệ, và sự ngoại lệ này đôi khi vẫn xảy ra, có khi nó xảy ra trong những thế kỉ cách xa nhau, có khi nó lại rất gần bên nhau, sự tìm lại một số cổ vật xưa vẫn đó, cái sự

hòa hợp của ánh sáng và bóng tối tưởng chừng như không thể, nhưng nó đã vẫn xảy ra. Con người có quan niệm, có ánh sáng tức sẽ có bóng tối, một số lại nghĩ bóng tối sẽ tiêu tan khi có ánh sáng, nhưng có lẽ họ đã thiếu sót bởi có ánh sáng thì phải có bóng tối, và bóng tối sẽ là cái nền đánh bật ánh sáng lên bây giờ nó lại hòa quyện vào nhau và đưa họ về ...

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 3

Vùng Đất Mỹ Nhân

“Á” ... “á” ...

- Chuyện gì thế này, mình đang ở đâu đây ? Alex ơi, Sara ơi, bọn em đâu rồi

“Bịch”

- Cái quái quỷ gì đây ? Zane bực dọc la lên.

- Mi là ai, sao lại ở nơi đây ?

- Chà, ai đây nhỉ, trông cũng đẹp ra phết, nhưng nhìn tướng mạo thì quá hung tàn, và láo xược quá. Zane nghĩ thầm.

- Ta hỏi một lần nữa, người là ai sao dám xâm nhập vào đây.

- Ta là ai thì kệ ta, không nói cho người nghe thì không được à, người ở đâu nhiều chuyện quá. Zane sốc lại.

- Mi dám ...

- Sao lại không, ta không có sợ một ai cả.
- Vậy à, tao bảo với chị ta tâu với Trữ Vương, đẩy mi vào ngục tù, bị bào cách thì đừng có trách ta !!! Ha...ha...
- Hả !! Chị nói sao ? Trữ Vương ?
- Sao, ngạc nhiên lắm à. Sợ rồi à ?
- Vậy bây giờ là năm nào, thời nào thế ? Zane hỏi tới tấp
- Bây giờ là thời nhà Thương, vua Trữ thuận trị, xin giới thiệu ta là Liễu quý phi Liễu Tì Bà.
- Cái gì, cô là cây đàn đá đó à ? Zane ngạc nhiên tới mức la thật lớn.
- Cái gì ... cô... cô... cô là ai sao lại biết ta là ... Liễu Tì Bà hét to.
- Hì... chuyện bình thường thôi mà, tôi cũng đâu khác gì cô, tôi là.. là... một Thạch Nguyệt Cầm đây mà . Zane vừa nói vừa trầm nghĩ trong bụng “ cũng may mà còn nhanh trí, nhưng tìm ra mấy cái tên như vào cái thời này sao mà khó quá à”
- Cô là một loại đàn đá thành tinh à, vậy là đồng hương rồi, chúng ta có thể xem nhau như tri kỷ đi.
- Thế à, cũng được đấy, nhưng tôi nói rồi nha, tôi chỉ có thể làm bạn với cô thôi, còn cô chị của cô tôi không dám kết thân đâu ! Zane nói
- Hả ! cô chị ? có nghĩa là sư tỷ của tôi đó à ?
- Ủ, đúng rồi đó.
- Hì, như vậy cũng được. Thôi cô đi xiêm y lại đi, mặc như thế này lộ liễu quá, nếu mà bị Tứ Đại Thiên Vương gặp như thế này, họ lại gây khó dễ nữa đấy.
- Chà, mặc đồ hiện đại như thế này mới đẹp chứ, mặc rườm rà như thế này khó chịu lắm. Zane cãi lại
- Thật bất ngờ, thật hay ho đấy, tôi đã được mọi người cho cái danh tiếng là một kiều nữ ăn mặc không kín đáo, lẳng lơ, ai ngờ bây giờ tôi

lại gặp đối thủ rồi, không ngờ cô ăn mặc còn không kín đáo như thế.
Bái phục, bái phục.

- Hì hì ... cũng thường thôi mà, ở chỗ tôi, ăn mặc như thế này là chưa có quá sexy đâu.

- Se ..exy ? là cái gì thế ? Liễu Tì Bà khó khăn phát âm tiếng đó và thắc mắc.

- À, không có gì, có nghĩa là ... là mát mẻ đó mà.

- Cô càng nói, tôi lại càng khó hiểu, thôi hãy cùng tôi vào tắm đi, thay đổi xiêm y rồi ra dạo phố với tôi.

- Cũng hay đó, đi dạo phố cổ Trung Hoa chắc sẽ có nhiều điều thú vị lắm đây.

-Tiếng những gáo nước mát lạnh xối trên người, những mùi hương thơm ngát từ vô số cánh hoa ngâm trong làn nước nóng, mùi của những thảo dược tảo lên làm cho tâm hồn sảng khoái, những cơn gió nhẹ thổi thoảng qua. Thấp thoáng sau những tấm rèm nhung là bóng dáng của hai mỹ nhân, cả hai đang khoác trên người những tấm lụa tắm mỏng manh làm tôn lên nét đẹp của cả hai, Liễu Tì Bà với chiếc áo mỏng màu lam thật kiều sa, phía sau thấp thoáng chiếc yếm màu tím ngọc bích, cô bước ra thật nhẹ nhàng thanh thoát, Tuyết Thanh (Zane) bước ra như mang đến một tia sáng khác lạ cho nơi tắm tối của chốn hoàng cung trong thời này, cô sắm trên mình chiếc áo the màu vàng cam thật chói lọi, bên trong là một chiếc yếm cách điệu của thời hiện đại, một mùi thơm thoảng thoảng của nước hoa từ thế giới hiện đại làm ngây ngất những cung nữ, những tên thái giám, làm thơm ngát cả phòng của Liễu Tì Bà.

- Chà, cô thật đẹp đấy Thạch Nguyệt Cầm. Liễu Tì Bà trầm trồ khen

- Cám ơn cô, cô cũng thật lộng lẫy, mà nè, sau này đừng gọi cái tên

này nữa, kêu ra lại làm cho mọi người thấy được “nguyên hình” của tôi đấy. Kêu tôi là Tuyết Thanh được rồi.

- Vâng được thôi, như vậy cũng được.

- Okay !

- “ Ok...”

- Okay, đừng có cố phát âm và hiểu những từ này, không có gì đâu

- Mà này, cô là yêu tinh gì mà sao màu mắt lại thay đổi liên tục thế, khi nãy còn là màu xanh dương, sau bây giờ lại là màu vàng cam rồi? Liễu Tì Bà ngạc nhiên hỏi.

- À, đó là do mỹ phẩm đó, nó dùng để làm đẹp, cô có muốn dùng không ?

- Thế à, ở đây tôi chỉ có những lọ kem đủ loại thứ phẩm, và những màu môi thôi.

- Thế à, như thế thì thật là khổ đấy, tôi cần phải có sữa rửa mặt nè, kem lót, kem nền, rồi son môi, phấn đánh mi, ôi phải cần có nhiều thứ lắm đấy.

- Chà, như vậy chắc cô vất vả hoàn hảo rồi.

- Ừ, chắc vậy đó. Zane cười tán đồng.

- Hi, tôi đã có đối thủ thiệt rồi, cô thật là cao tay đó.

- Đừng khiêm tốn thế mà. Zane nói khá to và nghĩ “cũng tại cái thói lẳng lơ, điệu dáng này của cô, không chịu lo tu luyện, vậy với thất bại thảm hại về sau này”. Mà nè chúng ta đi dạo phố đi, chắc vui lắm nhỉ, nghe nói cái món kẹo hồ lô rất ngon.

- Cô chưa nếm à, tôi thì ăn được một lần rồi bỏ luôn, kinh tởm, chỉ dành cho bọn dân đen thôi, tôi thích ăn gà giống tỷ tỷ tôi thôi.

- “ Tại chị cô là cáo tinh mà”. Zane nghĩ . Thôi đi đi, có gì thì cũng thử một lần cho biết.

- Được thôi.

Nói về Sara, sau khi hút vào vào trong lỗ đen thì cũng đã thất lạc mọi người, cô đang trong một khuôn viên tráng lệ, xung quanh là hàng trăm loài hoa đang đua nở, bướm bay từng đàn thật thơ mộng, tiếng chim trên từng vòm cây cao hót líu lo như hòa quyện vào ánh sáng chiếu xuống mặt hồ, làm lấp lánh cả mặt nước, và làn cho nơi đây sáng rực hẳn lên.

- Chị thấy sao, mọi vật ở đây thật bình yên, ước gì nhân dân cũng được bình yên như thế này.

- Hi vọng là con đàn bà đó mau mau bị đày vào lãnh cung, nó còn ở đó ngày nào thì dân còn khổ ngày đó, mà ngay cả cái ngai vua, cái triều đại này cũng đổ luôn.

- Nói nhỏ thôi em, lỡ có tai vách mạch rừng thì sao, mọi chuyện nên cẩn thận thì hơn.

- Hi...hi... quả là phẩm chất đoan trang, thực đức của một phu nhân, phu nhân của Hoàng Thiên Vương cũng có khác.

- Em lại nữa rồi, là em gái của Hoàng lang chứ còn gì nữa.

- Nhưng em đi ra trận với hoàng huynh nên không được cái đức tính hiền thực đoan chính như chị.

- Mỗi người mỗi vẻ mà em, có gì đâu.

- Chị quả là biết cách ăn nói ghê. Mà nghĩ lại Trụ Vương có tài mà lại không có đức, ham mê tửu sắc, thế nào rồi ... nghĩ tới đây em lại thấy buồn đó tầu tầu.

- Thôi mà đừng buồn nhiều, chúng ta đi dạo chút đi, em có thấy chậu hoa mới đem về không, chị trồng nó dưới quê, bây giờ đem lên đây, may mà ông trời thương, nó vẫn sống sót, mà còn nở hoa ra thiệt đẹp.

- Vâng ạ, trông nó thật đẹp, thật kiều sa.
- Đó là Hoa Thủy Tiên, trong lớp học về ngôn ngữ loài hoa thì nó mang một thông điệp rất buồn, đó là Tình Yêu Đơn Phương. Câu chuyện bắt nguồn từ ...
- Cô là ai, sao lại có mặt nơi đây ?
- Làm gì mà dữ vậy, tôi bị lạc mà.
- Hay quá nhỉ, lạc vào đây à, bằng cách nào.
- Bằng cách này nè ... Lam Tuyền (Sara) chỉ lên trên trời.
- Cô bay à ?
- Đừng nạt lớn tiếng như thế mà muội, chúng ta từ từ hỏi cô ấy. Cô tên gì ? ở đâu? sao lại vào được đây ?
- Hoàng phu nhân nói chuyện như thế này tôi sẽ trả lời, ai như ...
- Ai nào ?
- Thừa phu nhân, tôi tên Lam Tuyền, ở Việt Nam.
- Ý cô là sao ? cô có thể nói rõ hơn không ?
- Ờ, tôi nghĩ có nói ra thì bà cũng chưa biết đâu phu nhân, và vì có trục trặc nên tôi bị rơi từ trên ấy xuống. Lam Tuyền vừa nói vừa le lưỡi.
- Cô tưởng tụi tôi như con nít sao, mà muốn dựng chuyện thế nào thì dựng.
- Em à ... mà cô ở đâu ?
- Nhìn cách ăn mặc, và đôi mắt cô ta thì biết chắc là hầu cận của Tô Đắc Kỉ rồi, chứ thiếu nữ gì mà ăn mặc lố lăng như thế, lại còn con mắt màu tím sen thế.
- Làm gì không được, tại cô ham mê mấy cái cung nữ, giáo thương, thì biết gì về son phấn mà nói, con gái con đưa gì mà bấp tay nhìn hời hợt. Lam Tuyền cãi lại

- Cô nói gì ?
- Tôi nói vậy đó, nghe được hay không tùy cô.
- Thôi, được rồi, cô là một cô bé rất có cá tính, và tinh nghịch, nhưng tôi lại rất thích cô, nếu cô không có nhà, thì tôi sẽ cho cô ở nhờ nơi đây một vài hôm.
- Cảm ơn Hoàng phu nhân.
- Khoan đã, nếu muốn thì phải qua sự đồng ý của con nữa !
- Thiên Bá ! con đến đúng lúc lắm, thay dì trị con bé này đi.
- Con trai đánh con gái không biết xấu hổ sao mà còn ngông nghênh, nghĩ tới là ngượng chín cả người.
- Lúc đầu còn muốn thử thách cô thôi, nhưng thấy cô bướng quá, với lại dám đụng tới dì yêu quý của tôi, nên tôi đành phải ra tay thôi.
- Xem nào, thì ra Hoàng Thiên Bá, mái tóc dài phủ một bên mặt, coi cũng ấn tượng, mặt một bộ xiêm y màu trắng cũng thật lãng tử, thân hình cao ráo, rắn rỏi, không chỗ nào chê nhưng bụng dạ sao tệ quá.
- Hi...hi... Hoàng phu nhân bật cười khúc khích
- Gì thế chị ?
- Bây giờ Bá nhi đã có người trị rồi, cô bé này thật lí thú. Có thể để cô ta lại dạy cho Bá nhi nhiều thứ lắm.
- Thế sao, em lại không nghĩ vậy
- Được thôi, thể thức thi đấu của anh thế nào, nói ra đi, tôi sẽ tiếp tới cùng, không gì phải sợ, phải nể hay kiêng dè gì tôi đâu. Sara lên tiếng.
- Khá đấy, nhưng tôi sợ cô không chịu nổi thôi, với Mạc Tà Kiếm của tôi thì sẽ cho cô thua thảm bại.
- Đừng ngông cuồng thế chứ, với Mạc Trường Côn « mới nghĩ ra cái tên thú vị thế » thì xem thế nào đây.

Sara vừa nói vừa đem thỏi son của mình ra, cô nhấn vào một phím nhỏ, tức thời cả hai đầu thỏi son phát ra thành hai tia sáng cực sáng màu tím nhạt. Nó làm cho cả ba người phải ngạc nhiên. Nhưng không kém phần hào khí, Hoàng thiên Bá cũng đúng khí công truyền vào trong thanh Mạc Tà Kiếm, và giờ nó cũng đang phát sáng...

- Hay đấy nhỉ, nhưng tôi chỉ e, anh sẽ mất nhiều sức đấy.

- Cái đó còn tùy. Bắt đầu đi, tôi chấp cô trước ba chiêu đó.

- Cái này do anh nói rồi đấy nhé, không hối hận đấy.

Vừa nói xong Sara liền xông thẳng tới anh chàng, nhanh như chớp cô đánh thật mạnh về phía anh ta, nhưng không kém, Thiên Bá dùng kiếm chắn lại, Sara bay lên cao, dùng thỏi son ánh sáng của mình chĩa thẳng xuống, nhanh như chớp anh chàng né kịp đòn tấn công của Sara đồng thời bồi một nhát kiếm về phía cô, may thay đã né kịp, nhưng lưỡi kiếm vô tình sượt qua làm đứt vài ngọn tóc của cô.

- Anh đánh đau tôi, tôi còn có thể không giận. Nhưng lại làm hư mái tóc yêu thương của tôi thì không thể chấp nhận được.

- Thế cô làm gì tôi.

Chưa kịp cho Thiên Bá nói xong câu, Sara lại một lần nữa xông đến bên anh ta, nhưng lần này Sara lại phóng thỏi son tới trước, đồng thời ngồi xuống dùng chân gạt chân anh, nhân anh ta đã né khỏi, bất ngờ Sara tung cú móc ngược trúng ngay ngực của Thiên Bá, đồng thời anh ta cũng đá vào vai của Sara một cái.

- Dừng lại được rồi.

- Cuộc đấu chưa kết thúc mà mẹ.

- Không lẽ con muốn có đồ máu mới dừng lại sau, mẹ con bảo dừng là đúng đấy

- Dì à.

- Dì không thể bệnh con trong vụ này rồi, cô ta quả có thực lực
 - Cô tỏ ra rất xứng đáng và bản lĩnh đấy, tôi hi vọng cô có thể ở lại nơi đây làm bạn với con tôi nhé.
 - Nếu phu nhân đã mở lời, tôi cũng xin vâng.
 - Thiên Bá nhớ đối xử tốt với Lam Tuyền đó nha, chắc cô cũng đói rồi, vào ăn cơm nước rồi tắm cho sạch sẽ nữa.
 - Vâng ạ. Bye nhé cu cậu
 - Hả ... cái gì ?
 - Hì, không có gì cả. Sara cười đồng thời nháy mắt với anh chàng.
- Buổi tối hôm đó, tiếng đàn lại cất lên, Hoàng phu nhân đang tấu một khúc nhạc cho mọi người trong gia đình cùng thưởng thức, từ phía sau rèm cửa, Sara bước ra thật đẹp, mái tóc đen với phần trước cắt ngắn ôm sát vào mặt càng làm tôn lên vẻ đẹp của cô, phía sau cô chỉ buộc hờ để xõa cả một bờ tóc dài, đen, óng mượt, và múa một điệu Balê thật tuyệt. Sau đó là tiếng vỗ tay tán thưởng của mọi người, giờ đây Thiên Bá không còn nhìn cô một cách cay cú nữa, mà bằng một đôi mắt khác ...

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 4

« Mình đang ở nơi quái quỷ nào đây ? còn mụ Shanen đâu rồi nhỉ ?

Mụ ta giờ trốn đâu mất biệt rồi ? »

- Con cái nhà ai mà ăn mặc kì cục thế ?

- Chắc cũng không phải thứ con nhà gia giáo, chứ không thôi sao lại ăn mặc hở hang như thế ?

- « Ủa ! Họ nói mình ấy sao ? »

- Thím đâu có biết, những đứa hư thân tổng kĩ viện ăn mặc cũng quái gở như thế đấy, nhưng đây là lần đầu thấy đến mức này.

- Mấy đứa con gái bây giờ không biết học theo ai mà không còn giữ cái gia phong, lễ giáo gì hết cả, con gái nhà lão mà như thế thì thà lão giết nó chết.

- « Chà, gay quá, nhập gia tùy tục mới được, kiếm nơi nào đó thay đổi xiêm y thôi ».

- Con gái mất nết, không thấy xấu hổ hay sao mà còn đứng cười.

- Cô này cũng lạ, tôi cười cũng đâu có ảnh hưởng gì tới cô đâu. Alex cãi lại.

- Cô quả là đồ không biết gì gọi là

- Là sao, tôi thích ăn mặc kiểu gì là quyền của tôi, không ai được xen vào, cô hiểu không.

- Cô ... cô ...

- Thế nào, không phục à.

- Cả đời Đặng Thuyền Ngọc này chưa từng làm gì sai cả, và cũng chưa từng bị nhục mạ như thế này.

- Nói như thế mà nghĩ là nhục mạ rồi sao ? « Thì ra cô ta là Trần Châu tử Đặng Thuyền Ngọc, phu nhân của Thổ Hành Tôn đây sao ? »

- Vậy cô nghĩ sao mới là không nhục mạ. Hôm nay nếu cô không giải thích rõ, cô sẽ không thể bước đi.

- Cô ấy nói ngang quá, dù cô có Ngũ sắc Trân Châu hộ thể tôi cũng không sợ đâu.
- Cái gì, tại sao cô biết điều này ?
- This is a secret.
- Hả ?!
- Không có gì, thôi tôi phải đi đây, hẹn gặp lại cô sau nha. Bye
- Khoan đã ...
- Hẹn gặp lại sau nha. Bye.
- B..a..i ?! Là cái gì nhỉ ?
- Phù, cuối cùng thì cũng đi khỏi, lỡ mà chạm trán với cô ta thì mệt lắm.

Chuyện gì đang xảy ra cho ba cô gái nhà William đây, Zane đang đối mặt với một tuyệt đại Độc nữ Liễu Tì Bà, Sara thì lại lưu lạc tại gia trang của Hoàng Phi Hổ, Alex đang phải giải quyết những rắc rối của thời đại nhà Ân, nơi nàng Đắc Kỷ nương đang ngự trị rồi câu chuyện này sẽ đi đến đâu, đây không phải là nơi của họ, điều kì lạ đã đưa họ về đây và ắt hẳn sẽ còn những điều khác nữa.

- Bác đã tìm được “băng thủy” như lời của Alex chưa ạ ? Randy nói một cách đầy lo lắng.
- Một cách trở về thực tại, không có cái khái niệm về băng thủy. Bác nhớ có lần gặp nó rồi, nhưng không biết là khi nào, nó quá mơ hồ.
- Vậy ta làm sao đây ạ ?
- Không ngờ con bé Alex đọc chỉ một lần mà nhớ cả, không khác gì mẹ nó.
- Ý bác nói tới bà William quá cố à ?
- À ... à... à đúng vậy, cháu biết à ?
- Theo cháu biết, bà ta cũng là Rồng, một Rồng ánh sáng.

- Đúng vậy, ông William cũng là Ròng và cả những cô con gái của họ.
- Quả là một gia đình đầy chất anh hùng.
- Tiếc thay cho Mina.
- Mina ?
- À, không có gì cả.
- Ý bác vừa nhắc đến cô Mina Welling, con Ròng xứ biển
- Cháu biết bà ta à ?
- Một lần nghe bà Tera nhắc tới cái tên này, và cháu đã tìm hiểu được đôi điều.
- Mina là một cô gái tốt, chỉ tiếc thay cô lại sinh ngay vào một chòm sao xấu, nên cuộc đời cô ta cũng thế.
- Bà ta giờ đâu hả bác Saro ?
- Ta cũng không rõ nữa.
- Còn ông Alexander thì sao ?
- Đó là người duy nhất của Hắc Kỳ Lân nhưng lại rất dễ mến, tiếc thay cả loài người và tộc Kỳ Lân đều không chấp nhận anh ta.
- Hai người ấy đi chung ?
- Điều này ta không rõ. Khoan ... vòng đeo cổ của Mina là ... là ... bằng thủy.
- Bác chắc chứ Saro ?
- Ta nhớ đã từng gặp và nghe cô ta nói về băng thủy, nhưng nó không phải là vật ổn định.
- Có nghĩa là sao ạ ?
- Ta cũng không rõ lắm, chỉ đại khái được nó là thứ không hoàn toàn thực.
- Cháu lại cảm thấy càng khó hiểu.

- Chú Saro, có chuyện rồi.
- Làm gì em hốt hoảng thế Sophia ?
- Chuyện gì vậy cháu ?
- Nhóm Ròng Tân Tây Lan hình như bạo động, nghe nói họ bị trúng khói thú hóa.
- Sao chuyện này lại xảy ra vào lúc này nhỉ ? Huyết Phụng, cô cũng thâm độc quá đấy.
- Tất cả các Ròng đang đi làm nhiệm vụ, nhân lực hiện giờ chỉ còn một số Ròng tập sự thôi ạ.
- Thế không lẽ nhân lực ít thế sao ?
- Không Randy, hôm nay là ngày một số Ròng đẳng cấp cao phải họp, nên X Dragon mới vắng thế đấy. Sophia nghe lệnh chú, bây giờ cháu sẽ chiến đấu và nếu thành công, cháu sẽ là Ròng chính thức.
- Vâng ạ, cháu sẽ cố gắng.
- Anh phụ em. Ta đi thôi.
- Tại sao câu chuyện của cả những ngày trước vẫn trở lại chứ. Mina, chị có biết Alex nó rất ngoan cường, thông minh và xinh đẹp như chị vậy đó. Không biết bây giờ chị ra sao rồi. Chị Linh ơi, chị thì ra đi sớm quá, không thấy được con bé Zane nó nghị lực lắm, còn Sara thì cũng giỏi không kém. Cuộc chiến của những con Ròng và Hắc Kì Lân chừng nào mới có thể kết thúc.
- Sao lại trầm tư đến thế hả chú Saro ?
- Chuyện gì khiến chú phải suy tư đến thế ?
- À, hai cháu đã về rồi à, công việc đã giải quyết xong rồi sao ?
- Vâng ạ.
- Các cháu quả là những cô gái đầy tài năng, khi làm công việc có gì trở ngại không ?

- À, chúng cháu khi sắp đến đích thì lại bị người của FBI cản trở.
- Đừng quá bức tức như thế mà Yuna. Dù sao thì chúng ta cũng đã hoàn thành xong nhiệm vụ.
- Cindy nói đúng, đừng quá bức tức mà cháu.
- Ngoài kia có chuyện gì mà lộn xộn thế chú Saro. Yuna hỏi.
- Một số chuyện nhỏ thôi, nhưng bây giờ nếu các cháu giúp một tay thì có lẽ dễ thở hơn.
- Hi...hi... chúng cháu là Rồng đặc phái mà, đâu có làm mấy chuyện này được. hi...hi... Yuna nói đùa.
- Chúng ta đi thôi Yuna, giờ cũng không phải là lúc nói đùa nữa đâu.
- Cháu và Cindy đi đây, chú cũng phải cẩn thận đấy nhé.
- Hum ! Mọi chuyện có lẽ cũng đã giải quyết khá ổn thỏa rồi. Hi vọng tụi nhỏ không bị nguy hiểm và mau chóng trở về.
- Chuyện của Shanen lại rắc rối đến thế hả Saro.
- Cô đấy à Jessica. Tôi quả là mệt mỗi khi nghĩ tới chuyện này. Không ngờ nó lại rắc rối tới cỡ này.
- Shanen lại có thể tạo ra một lỗ hổng thời gian như thế, quả là bất ngờ.
- Đó là khoảng không giữa ánh sáng của chính nghĩa và bóng đen của tà ác.
- Tôi cũng không chắc rằng mọi việc diễn ra theo dòng xoáy của định mệnh đâu, cái tà ác lúc nào cũng tràn ngập trong thế giới này.
- Sao cô lại bi quan như thế chứ, mọi việc bao giờ cũng đi tìm về cái đích “chủ nghĩa hoàn hảo” thôi.
- “Chủ nghĩa hoàn hảo” ý anh là sao ? Anh đừng quên cái sự mất mát một con Rồng đương đại là mất biết bao công sức.
- Tôi cũng hiểu, sự mất tích của Mina, và sự ra đi của Giao Linh, và

quả thật đó là một mất mát khá lớn đấy, nhưng bây giờ trong hàng ngũ Rồng, những đứa con của họ cũng tỏ ra xuất sắc như chính mẹ của nó.

- Đừng có quá bênh vực tội nhỏ, đôi khi bọn chúng làm việc theo cảm tính mà không nghĩ tới hậu quả về sau, rồi có lúc bị kịch lại xảy ra thôi.

- Bọn Zane hiện giờ đang công tác ở đâu vậy chú Saro, tội cháu sẽ lại hỗ trợ tiếp. Yuna lên tiếng.

- Hi, nếu được thì tốt quá, nhưng chú không biết bọn nó ở quá khứ hay tương lai nữa.

- Hả !!! Quá khứ hoặc tương lai sao ?

- Liều tì bà này, chúng ta đi đâu vậy ?

- Đi gặp chị tôi, lúc đó tôi sẽ xin cho cô lên làm quý phi giống tôi thế này.

- Hả, tôi tính xin ra khỏi cung đấy, trong đây nhiều luật cấm quá, nó làm tôi rối cả đầu.

- Hi.....hi..... cô phải đành chịu thôi, bao giờ trong cung cũng phải có giới luật nghiêm khắc và có hơi độc đoán hơn ngoài giang hồ rồi, nhưng có chị tôi thì việc gì cũng sẽ êm thấm cả.

- Ai nói là việc gì tỷ cũng sẽ giải quyết cho muội vậy.

- Ủa tỷ, tỷ lại hỏi nào vậy.

- Ta tới đây em cũng không thèm quan tâm, để ý tới đâu, mà cô nàng này là ai vậy ?

- Dạ, cô ta là Thạch Nguyệt Cẩm, tên là Tuyết Thanh.

- Có thật không đấy, coi chừng là một quỷ kế của lão già Khương Tử Nha đấy.

- Không đâu ạ, em đã kiểm tra rồi ạ.

- Mà tôi cũng đâu có muốn vào đây đâu, vì Tì Bà kêu riết tôi mới thử thôi.
- Hồn láo, sao dám nói chuyện với nương nương như thế hả !!!
- Tên thái giám này, mi không có quyền nói chuyện với ta với cái giọng điệu đó.
- Cô im đi, ta không cho cô nói với hần với cái giọng điệu đó.
- Tôi nói gì là quyền của tôi, cô cũng chưa hẳn là cấm đoán được tôi đâu.
- Cô dám !!!
- Thì sao nào.
- Rồi hôm nào ta sẽ cho cô biết lợi hại khi dám đụng chạm tới ta.
- Rồi thử xem hãy nói. Zane dùng lực chỉ vào một chiếc lá khô, bỗng dưng nó lại bốc cháy. « Ui trời, sao lực hôm nay dữ thế nhỉ, Zane nghĩ thầm »
- Hay lắm, nhưng rồi những địa ngục trần gian cũng có chỗ dành cho cô thôi. Ha... ha....

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 5

“Kiếm được bộ xiêm y này cũng mệt quá trời, không thôi lại chạm trán tùm lum chuyện”

- Nghe nói đâu Trữ Vương kiếm được thêm hai mỹ nhân nữa cho

ông ấy đấy.

- Chuyện này thì còn gì là mới mẻ đâu, nghe đâu là phu nhân của Hoàng thiên vương bị ả ta sát hại.

- Bậy nào, làm sao mà sát hại được cơ chứ.

- Xin cho hỏi hai vị huynh đài tí nha, từ đây đến Triều Ca còn bao xa ?

- Chắc cô nương là người từ nơi khác đến phải không, đây chính là triều ca.

- Ồ, thế à, thank you.

- Hả !?!

- Oh, không có gì, sorry, cảm ơn.

- Cô ta có bệnh không nhỉ ?

- “Hi vọng rằng có thể kiếm được chị Zane và Sara ở nơi ấy.” Ủa! sao sao kì vậy nhỉ, nếu lúc này Tô Đắc Kỉ mới được lập thì Đặng Thuyền Ngọc đang là chủ soái của Đông bá hầu mà. Khó hiểu quá đi.

- Hôm nay đã đúng nửa tháng rồi, và Tô quý nhân ra mắt mọi người đấy, nhanh lên đi nào, phải chiêm ngưỡng nhung nhan của nàng thôi.

- Đúng là đồ phàm phu, bọn đàn ông là thế sao, không biết Randy thế nào nhỉ !

- Chị cũng đến đây xem Tô quý nhân à ?

- Ồ không, tui chỉ đi qua đây thôi, còn chị . Alex lúng túng trả lời.

- Tui cũng không phải, trông chị rất lạ, không biết chị từ đâu tới.

- À...à... tui từ Tây Kì tới.

- Ồ, thế à, thế ở đó chị có gặp Tây bá hầu không, tôi rất ngưỡng mộ ông ấy.

- À...à... tôi cũng chưa gặp nữa. Mà chị là ai vậy ? Alex hỏi

- Lôi Chấn Tử.
 - Hả !!! Lôi Chấn Tử là con trai mà.
 - Ừ, thì nãy giờ tôi có nói tôi là nữ đâu, tại chị gọi thế thôi mà.
 - Ờ, vậy tại sao tóc tai gì mà để giống nữ quá không biết nữa.
 - Ha...ha... đó là chỗ đệ tự hào đấy. Mà chị có mái tóc ngộ và ấn tượng lắm, màu sắc trông ngộ lắm.
 - Có gì mà ngộ, đây là kiểu mới nhất đó, với lại màu tím này cũng hiện đại nhất đó.
 - Ờ, hiểu mà.
 - Mà theo tôi biết, Lôi Chấn Tử là người theo phò Tây bá hầu Cơ Xương mà.
 - Suyt !!! Nói nhỏ thôi chứ, tôi đang đi tuyên truyền cái tốt, cái đẹp của ông để mọi người ủng hộ đó mà.
 - Thế à, vậy Trần Châu Tử ở đây cũng để làm như thế à ?
 - Cô cũng biết Thuyền Ngọc à ? Cô ta có nhiệm vụ khác.
 - Nhiệm vụ gì thế ?
 - À ...đây là điều bí mật, không thể tiết lộ được.
 - Thôi được, khi nào có duyên thì gặp lại nha, về nói với ngài Cơ Xương là, hãy cẩn thận đấy, sắp có hàng tấn bi kịch sắp xảy ra rồi.
- V. Muôn trùng cạm bẫy
- Cô nói vậy là có ý gì thế ?
 - Tôi đã bảo rồi, chỉ đến khi nào tôi gặp Cơ Xương tôi sẽ nói cho ông ấy rõ, nếu không thì coi như không có việc gì cả, tôi đi đây.
- Nói xong Alex chạy mất khuất sau những dãy người đang đi đông nghẹt ngoài phố.
- « Mình làm như thế có đúng không nhỉ, nếu khi ấy mình nói cho Lôi Chấn Tử biết, thì Bá Ấp Hiếu sẽ không phải chết, và những cảnh

tượng đau lòng sẽ không phải xảy ra... Không được, nhưng như thế thì sẽ thay đổi đi lịch sử mất ... ».

- Hôm nay tôi sẽ mua sắm cho cô một ít đồ. « mẹ và dì cũng kì lạ thật, tại sao lại sai ta đi mua nữa trang cho cô ta chứ ».

- Ê ! Nếu không thích đi thì nói, sao cứ nói trong miệng cái gì hoài thế.

- Cô nên nhớ cô là phận nữ nhi nha, ra đường mà ăn nói lớn tiếng nữa, không biết xấu hổ gì cả.

- Anh ...

- Anh gì ? cô nói gì thế ?

- À ... Huynh nói tôi như thế, thì có muốn tôi dùng Mạc Trường Côn dạy bảo lại không. Hi...hi...hi... Lam Tuyền nói nhỏ đủ cho Thiên Bá nghe.

- Cô dám...

- Tại sao không. Lam Tuyền ngắt ngang lời của Thiên Bá.

- Cô là phận nữ nhi, cho nên tôi mới không ra tay thôi, chứ không tên nào hách dịch là nầy giờ nằm phơi thây rồi.

- Hả, có phải không ... chị Alex ơ.

- A .. le..alex là gì ? Thiên Bá ngơ ngác hỏi.

- Hả Sara đó sao ?

- Sa ...sara ... ?

- Không có gì cả, đây là chị của tôi tên là Giao Phương, chị tôi còn giỏi võ hơn tôi nữa đó, đừng hòng mà ăn hiếp.

- Ai mà bắt nạt nữ nhi, chỉ có cô là ương ngạnh thôi.

- Hi...hi... Lam Tuyền mới đây đã quen được một anh chàng khôi ngô tuấn tú quá nhỉ.

- Hả ! Anh ta mà khôi ngô, vậy mà tuấn tú sao, nhìn mặt khó ưa. À

mà chị biết không đó là Hoàng Thiên Bá người sẽ phò Khương Tử Nha sau này đó.

- Hả, anh ta là Hoàng Thiên Bá với Mạc Tà Kiếm đó sao. Alex nói rõ to.

- Cô nương làm gì ngạc nhiên khi nghe tên tôi vậy ?

- À...à...không có gì, chỉ là tên giống tên một bằng hữu thôi. Alex nói đỡ.

- Ê ! Vậy ông làm phiền mua đồ cho chị tôi nữa nè, rồi còn phải về chuẩn bị phòng cho chị tôi nữa đó.

- Cô ...cô...

- Quân tử không so thiệt hơn với mỹ nhân. Ta đi thôi chị.

- Hi...hi... xin lỗi công tử nha, em tôi bướng bỉnh từ nhỏ rồi, nên nếu nó có làm gì sai xin công tử bỏ qua cho, cứ nói với tôi, tôi sẽ dạy bảo nó.

- Cô ấy rất đáng yêu. Thiên Bá nói khẽ với Alex.

- Không biết dạo này chị Za ... à chị Tuyết Thanh sao rồi hé chị.

- Ừ ! nhưng hi vọng rằng chị Thanh sẽ bình yên vô sự, không có bất trắc gì cả. Nhưng điều chị lo là mẹ huyết Phụng bây giờ đang làm gì, ở đâu.

- Bà ta thật là mưu mô, xảo huyệt, em mà gặp lại bà ta, sẽ dùng thời cơ này đánh mẹ ta gãy chân.

- Oái trời, sao dạo này em bạo lực quá vậy.

- Chắc tại nói chuyện với tên kia đó. Sara chỉ về hướng của Thiên Bá.

- Hi...hi... dạo này anh ta có vẻ chiếm vị trí quan trọng trong tim em rồi nha, mới có vắng mặt mấy ngày mà đã có cảm tình với người ta rồi.

- Làm gì có, chị này, thấy ghét quá đi. Nói xong Sara nhìn lại nơi Thiên Bá. Giờ đây Sara mới nhận thấy Thiên Bá là một chàng trai tuấn tú, khôi ngô, anh có một làn da màu rám nắng rất tuyệt vời, mái tóc bồng bềnh càng khiến cho đôi mắt nhìn xa xăm của anh ta càng tuyệt vời hơn, và cũng có lẽ từ đây, Sara nhìn chàng ta với ánh mắt khác...

- Em nhìn gì, mà nhìn dữ vậy. Ngắm chàng mà ngắm mê mết vậy. Hi...hi...

- Chị lại nữa rồi, làm gì có, anh ta không có điểm nào để có thể thu hút người khác cả.

- Ừ ! Thì người khác không có, nhưng em thì có đấy.

- Chị ...

- Xong rồi đây, tôi đã mua xong tất cả rồi đây, không thích thì cũng đành vậy, tôi không biết làm sao cả.

- Cám ơn anh nha. Alex nói.

- Đừng khách sáo mà.

- Anh mua cái này là cái gì vậy ? Sara ngạc nhiên hỏi.

- Cái này mà cô cũng không biết nữa, là son môi đấy.

- Máy cái này đâu đẹp bằng đồ nghề của tôi.

- Lam Tuyền, nên nhớ không được dùng son, và màu mi mắt bừa bãi, người ta sẽ nhầm tưởng em là yêu quái đó. Cám ơn công tử nha. Bây giờ tôi có thể về để cám ơn quý phủ không ?

- Tất nhiên là được rồi, chúng tôi luôn sẵn lòng chào đón các cô.

.....

Khung cảnh nơi đây thật là êm dịu, một trăng cỏ đang trôi dài trên con sông mênh mông nước, những cây hoa dại cũng bừng lên một sức sống mãnh liệt bên ven sông, những tia nắng chói chang nhưng

không làm người ta phải e dè chiếu xuống lại làm cho mặt hồ càng thêm lung linh, huyền ảo, bướm bay dập dờn khắp nơi

- Bây giờ, trong cái thế giới này, ta sẽ có thể thao túng tất cả, Shanen ta sẽ trở thành người cai trị.

- Không dễ dàng thế đâu, cô còn cả một lũ kì đà cản mũi phía trước.

- Người là ...

- Ngạc nhiên lắm phải không, ta chính là kẻ thao túng bóng đêm.

- Làm sao người có thể đến được nơi đây.

- Cuộc va chạm kì rồi đã là cơ hội cho ta về đây và sẽ dùng lực lượng 3QT thống trị thế giới.

3QT là một thế lực yêu quái cấp bậc đệ tứ trong hàng ngũ quái vật, đó là những con vật khát máu và luôn tìm kiếm con người, sau đó chúng sẽ nhập vào, điều khiển bọn họ, trong lúc đó chúng sẽ từ từ ăn rút hết khí lực, não của họ, đến khi không còn khả năng sử dụng thì chúng sẽ thoát ra.

- Người dùng 3QT để làm việc này sao ? Nhưng Ngũ Quỷ Lorex là một trong những thứ kinh tởm nhất.

- Đúng, nhưng ta giờ là truyền nhân của Hắc Kỳ Lân, ta là một trong bảy vị tướng thiện chiến của người – Atula Ma Cầm.

- Atula thất tinh đã xuất hiện rồi sao ? Vậy ý người là ngày về thế giới con người của Hắc Kỳ Lân sẽ không còn xa nữa à.

- Đúng thế đấy, ta biết mục là người đang đối địch với lão Saro nên ta mới kiếm mục để qui phục mục.

- Không đời nào, dù ta có đối địch gây nhiều tội lỗi nhưng ta cũng không để bọn quỷ sai bọn mi thống trị thế giới.

- Bà con quyền lựa chọn sao ? Bà chỉ có thể Sống để phục vụ và Chết thôi.

- Atula Ma Cầm, người chưa chắc có đủ khả năng giết ta đâu, đừng quá tự cao như thế.

- Nhưng nếu có thêm người thì sao ? Ra đi nào Cửu Vĩ Hồ – Tô Đắc Kỉ.

- Trông ngài nói chuyện phong độ thật đấy Thông Thiên Giáo Chủ.

- Thông Thiên Giáo Chủ, người là lão ta sao ?

- Chuyện không có gì phải bàn cãi hết, giết mụ ta đi Hồ ly tinh.

Vừa nghe Atula Ma Cầm nói dứt lời, Đắc Kỉ đã bay tới tấn công Shanen, ả ta dùng từng cái đuôi như những con mãng xà hung tợn tấn công tới tấp vào Shanen, dù đã ra sức chống trả nhưng Shanen vẫn không thể né tất cả những đòn tấn công ấy, một nhát chém vào chân trước, một nhát chém lên bả vai. Chỉ mới hai đòn như trông Shanen có vẻ đuối sức và sắp ngã quỵ xuống, máu chảy ra cũng khá nhiều, đôi mắt như dại đi không còn nhìn rõ gì nữa.

- Khá lắm Cửu Vĩ Hồ, rồi người sẽ được trọng thưởng cho công này. Ma Cầm nói về tự đắc.

- Cám ơn giáo chủ, nhưng có thể cho tiểu nhân biết mụ ta là ai không ? Nhìn màu mắt của mụ ta có thể bà ấy cũng là yêu tinh.

- Ha...ha... người thơ ngây trong việc này đấy Hồ Tinh ạ, uống cho mi một đời tinh khôn, giờ lại ngu ngốc như thế này. Mà cũng đúng, có lẽ mi không biết, mụ ấy có vẻ đẹp của người gốc Âu.

- Gốc Âu là gì ạ ?

- Thôi, người sẽ khó lòng để hiểu chuyện này lắm, hãy trở về Triều Ca để làm phận sự đi.

- Vâng ! Thừa chủ nhân.

Đắc Kỉ nhanh chóng khuất bóng sau những tán cây rậm rạp, cô ta đang hướng thẳng phía Triều Ca để làm một công việc mà mình phải

làm, đó là phá đồ triều Ân, nhưng trong tâm trí của ả lại hiện lên một ý nghĩ khác, và ả nở trên môi một nụ cười nham hiểm, rồi tiếng cười tà ác lại vang lên Shanen sa vào tay của Atula Ma Cầm.

...

- Chị nói sao ? Chị đã gặp Đặng Thuyền Ngọc, gặp luôn cả Lôi Chấn Tử rồi à, quá hạnh phúc rồi, chỉ đã gặp hai nhân vật lịch sử khá quan trọng trong việc phạt Trụ đấy nha.

- À ! Nhưng tiếc là chị không thể gặp được Cơ Xương, và sắp có thảm cảnh xảy ra với ông ấy rồi.

- Ý chị nói là việc ...

- Có người đến đấy, đừng có mất cảnh giác như thế chứ.

- Lam Tuyền cô nương, hôm nay tôi vào triều, cô có muốn vào trong ấy tham quan không, tôi sẽ dắt cô đi.Ồ, cô nương này là ?

- À, dạ thưa Hồng phu nhân đây là sư tỷ của cháu ạ, tên cô ấy là Giao Phương.

- Thì ra là Giao Phương cô nương, xin chào.

- Không dám ạ, chào Hồng Phu Nhân.

- Thưa phu nhân, tiếc quá hôm nay tiểu nữ phải hàn huyên với sư tỷ, chắc không đi cùng phu nhân được. Hi vọng lần sau có cơ hội đi cùng người.

- Không sao cả, cô cứ nói chuyện với chị mình, lần sau cũng được mà, thôi ta đi đây, không làm phiền hai người nói chuyện.

- Vâng ạ, chúc phu nhân vui vẻ ạ .

- Chà, không ngờ em của chị nói chuyện cũng giống người thời xưa quá nhỉ, nào là sư tỷ, nào là hàn huyên . Hi...hi...

- Chị lại chọc em nữa rồi. Mà nhắc lại chuyện lúc nãy, không lẽ ý chị là chuyện Bá Ấp Hiếu hóa thổ trắng ấy à ?

- Ủ, chị nghĩ là như thế, nhưng mà nếu chúng ta báo tin cho họ thì có thể làm thay đổi lịch sử, và điều đó là không nên.

- Nhưng mất một Bá Ấp Hiếu em nghĩ cũng thật là tiếc đấy. Không biết giờ chị Zane đâu rồi nữa, có gặp được nhân vật nào không nữa.

- Lam Tuyền cô nương, tại hạ có một chút chuyện có thể nói với cô nương không ?

- Hả, anh mà cũng có chuyện nói với tôi sao Thiên Bá, chuyện khó tin quá.

.....

- Cô nói sao, hôm nay chúng ta sẽ đi tham quan hầm rấn à, ôi không, kinh lắm. Zane thốt lên.

- Cô cũng là yêu tinh như tôi, sao lại sợ mấy chuyện này, thật là chuyện nực cười, hôm nay đi xem hầm rấn, mai tôi sẽ đưa cô đi xem Ao rượu – Vườn thịt của chị tôi.

- Mà công nhận một điều là chị của cô Mad hạng nặng đấy, nghĩ ra những trò chơi không giống ai mà còn kinh dị quá.

- Ma..d là gì vậy ?

- Không có gì, từ riêng của tôi thôi. Ủa ! người đó là ai vậy Tì Bà, nhìn bà ta đẹp quá.

- À, đó là Hồng phu nhân, vợ của Hồng Phi Hổ đó.

- Vợ của Hồng Phi Hổ đó sao, không ngờ nha, bà ta đẹp quá.

- Nhưng thua ba chị em tôi nhiều.

- Mà hôm nay bà ta vào đây chi vậy nhỉ ?

- Không biết, phu nhân của các vị tướng to trong triều có thể tự vào triều mà.

- Á, thưa hoàng thượng, xin ngài hãy tự trọng một chút ạ. Tiếng Hồng phu nhân thét lên.

- Có chuyện gì vậy nhỉ. Zane nghĩ thầm.
- Hoàng Thượng, Hồng phu nhân là một người đẹp, nếu Hoàng Thượng thích cũng có thể lập làm phi mà, thiếp không có oán hờn gì đâu. Đắc Kỉ thở thở trong tai Trụ Vương.
- Nếu ái phi đã nói như thế rồi thì ... ha...ha...Hồng phu nhân, nàng đẹp thật, nàng không muốn làm phi của ta sao.
- Hoàng Thượng, xin người tự trọng chút đi.
- Ta đã có cảm tình với nàng lâu rồi, sao nàng không chịu ta mà lại chịu lấy tên võ phu Hồng Phi Hổ ấy.

« Chát »

Tiếng tát tay thật mạnh của Hồng phu nhân vào mặt Trụ Vương. Hồng thị đứng nhìn thật lâu vào tên hôn quân đó, nhìn với con mắt khinh bỉ, không một chút tôn trọng, nhìn dáng vẻ của tên vua bây giờ không khác gì một tên vô lại

- Trụ Vương, người đã từng là một vị vua oai phong, làm cho giặc khiếp sợ, nhưng thật đáng tiếc, chính cái tà dâm trong tâm niệm của mi mà giờ đây mi không khác gì một con chó dưới sự sai khiến của con hồ li tinh này. Ta và Hồng Phi Hổ và không gì có thể thay đổi, nhưng ta nói cho mi biết, dù ta có cưới một nông dân, một người dân thường, kể cả là một người làm công hay nô lệ chứ mi thì không hề. Đồ vô lại, không một chút liêm sỉ.

Cái tát quá đau, tiếng chửi của Hồng thị lại càng đau hơn, và trong cơn say Trụ Vương như chợt tỉnh lại, hắn nhìn thị, nhìn thật lâu, trong con mắt ẩn chứa điều gì đó, khuất sau đôi mắt đó hình như là một nỗi niềm.

- Hoàng Thượng, có chuyện gì thế, thức ăn đã dâng đến miệng rồi mà ngài không muốn nữa à, vậy để thiếp tiễn Hồng phu nhân về nha.

Đắc Kỷ vừa nói vừa làm phép vào Trụ Vương.

- Ha...ha... sao lại không muốn chứ, hôm nay ta sẽ làm cho nàng hạnh phúc, và sau này nàng sẽ là phi của ta, không còn là Hồng thị nữa. Đôi mắt khi nãy Trụ Vương nhìn Hồng phu nhân không còn nữa, thay vào đó là một con mắt của kẻ mang đầy tà niệm.

- Thật nhục nhã, thật là đốn mạt, Trụ Vương, người thật là một kẻ không ra gì, ta thà chết chứ không khuất phục, dù có làm ma cũng nguyện cho triều đại của mi sụp đổ, thay vào đó là một triều đại mới, để cho dân không còn phải đói khổ.

Nói xong Hồng thị nhảy xuống lầu tự vẫn, ngay lúc ấy Zane chạy lại đưa tay hi vọng chụp lại kịp. Nhưng không được, một tiếng va chạm khô khốc vào mặt đất, phía dưới kia một người phụ nữ đoan trinh, thà chết để giữ mình.

- Không ! Sao lại thế này, người, Trụ Vương người thật là đồ khốn nạn. Zane thét lên và tát vào mặt Trụ Vương một cái.

- Tuyệt Thanh, cô làm gì thế, cô có biết như thế là khi quân không. Tì Bà hét lên.

- Con ả này coi người không là gì hết, để tỳ cho nó biết thế nào là Sai Bàn.

- Con nhỏ họ Tô kia, người đừng tưởng người muốn làm gì cũng được thì ai cũng sẽ sợ mi, thế thì mi làm rồi, đừng đem mấy thứ trẻ con đó ra mà hù ta, rồi sẽ có một ngày mi sẽ phải hiện rõ ra cái chân tướng là một con chồn không hơn không kém.

- Người dám...

- Tuyệt Thanh, cô im đi, bây giờ nhận lỗi vẫn còn kịp đấy.

- Tì Bà, tôi không quan tâm người đời bàn ra nói vào về cô như thế nào, nhưng với tôi cô là một người tốt, nếu có thể còn gặp nhau hi

vọng sẽ là bạn chứ không phải trên hai chiến tuyến.

- Ý cô là ...

- Đúng, tôi giờ sẽ đầu quân Khương Tử Nha, sẽ tiến hành việc phạt Trụ.

- Không, cô không được làm thế.

- Tôi đâu có muốn thế, nhưng những gì tôi chứng kiến hôm nay đã khiến tôi phải quyết định như thế. Thật ra tôi cũng không tham gia trận chiến này đâu, tôi có một cuộc sống đầy đủ nhưng cũng nhiều hiểm nguy, và vì nguyên cớ nào tôi đã rơi vào thời đại này, và giờ đây tôi cũng phải đấu tranh thôi. Tạm biệt.

- Khoan đã mà ...

- Lính đâu, bắt ả ta lại. Đắc Kỷ hô to.

- Kìa chị.

- Không dễ vậy đâu. Zane nhìn lại cười miệt thị.

Zane nhanh nhẹn đạp lên vai của từng tên cảnh vệ binh mà tiến ra gần cổng thành và chuẩn bị nhảy ra ngoài thì một mũi tên lao thẳng về phía cô, cắm phập vào vai, mất thăng bằng cô đã rơi xuống đất.

- Bắt ả cho ta.

- Xin lỗi nhé, tôi phải đưa cô ta đi rồi.

Vừa nói xong chàng trai ôm Zane và biến mất trên mặt đất

- Hắn là ai vậy nhỉ. Tì Bà mừng thầm trong bụng.

- Sao ! Không, phu nhân ơi.

- Hồng đại nhân, xin người đừng quá đau buồn như thế, tuy Hồng phu nhân đã mất rồi, nhưng đó là một tấm gương anh hùng và đáng khâm phục.

- Cám ơn Giao Linh cô nương đã an ủi. Tôi thật không ngờ trụ

Vương lại có thể làm như thế, tôi đã bỏ mặc mọi thứ để phò hần, dù

rằng biết mình sai nhưng tướng trung chỉ phò một vua, nhưng giờ đây thì.... Giờ đây thì vì việc này mà vợ ta đã

- Cháu thật lấy làm tiếc trước sự hi sinh của Hồng phu nhân, nếu sáng nay cháu đi theo người thì có thể mọi việc đâu như thế này, nếu cháu

- Lam Tuyền cô nương, xin cô đừng tự trách mình như thế, mỗi người một số, không thể cưỡng lại được đâu.

- Đúng đây Lam Tuyền, cô cũng đừng tự trách mình như thế.

- Thừa lão gia, nghe nói Đắc Kỉ đang phái quân đến bắt chúng ta .

- Thừa cha, hãy cho con ra giết bọn chúng, rồi đi trả thù cho mẹ.

Thiên Bá nói.

- Không được đâu Thiên Bá, hiện giờ anh không đủ sức để trả thù đâu, Triều Ca hiện giờ là một Tử thành, anh không dễ gì lọt qua được, nên nhớ bên cạnh của Đắc Kỉ còn có hai cô em phép thuật cao cường không kém, và nhiều tên khác nữa. Alex ngăn cản.

- Cô... cô...sao cô biết rõ thế, không lẽ cô là người của ả ta.

- Bình tĩnh nào, tôi không phải là người của phe nào cả, nhưng tôi đứng về công lí, và công lí bây giờ sẽ dẫn đường cho cả nhà anh đến Tây Kì để gặp Cơ Xương.

- Cơ Xương – Tây Bá Hầu à ? Hồng Phi Hổ ngạc nhiên hỏi.

- Đúng vậy. Chính là ông ta. Sara chen vào.

- Nhưng ông ta cũng là một trung thần, ông ấy sẽ không thể làm gì cả.

- Hồng đại nhân nói đúng, nhưng có điều, số đã vậy, muốn thay đổi cũng không phải dễ.

- Ý cô là ...

- Ý tôi là gia đình ông hãy mau đến Tây Kì đi

- Còn các cô thì sao ?
- Chúng tôi còn một người chị thất lạc nữa, khi nào hội ngộ đủ sẽ họp mặt với đại nhân.
- Cô còn một người chị nữa à.
- Đúng, chúng tôi có ba chị em, nhưng khi đến đây thì bị thất lạc cả, may mà tôi đã hội ngộ lại được với đứa út là Lâm Tuyền đây.
- Đúng đấy ạ. Mọi người hãy mau đi đi, chúng tôi sẽ chờ ở thành này cho. Thiên Bá , giờ đây việc bảo vệ gia quyến giao lại cho anh rồi đấy, hãy cùng Hồng đại nhân bảo vệ họ đến đất Tây Kỳ đấy.
- Tôi biết rồi, dù sao cũng cảm ơn hai cô đã giúp đỡ gia đình tôi, sợi chuối hạt này tôi xin tặng cô, hi vọng cô nhận cho.
- Hi....hi...nhận đi Lam Tuyền.
- Chị này. Thôi được tôi sẽ nhận, chúc anh lên đường may mắn.
Sara cười và hôn Thiên Bá một cái.
- Cô...cô..
- Chà, con trai gì kì quá, yên tâm chỗ tôi không ai bắt bẻ chuyện này giống ở đây đâu. Sara lại cười cố mong xóa đi cái không khí lúc này.
- Chúng ta đi thôi. Hồng Phi Hổ hô to.
Đứng nhìn bóng họ từ từ biến mất trong màn đêm, số phận gia đình họ cũng đen như cái đêm này, nhưng trên trời ánh trăng vẫn soi lối cho họ, và tới một lúc nào đó khi ánh trăng mờ đi, mặt trời lại lộ diện và con đường hạnh phúc sẽ xuất hiện trước mặt họ.
- Họ đã đi cả rồi, giờ ở thành này chỉ còn hai chúng ta, phải chuẩn bị sao đây chị ?
- Giá như có chị Zane ở đây, thì có thể lập một trận Long Nữ Tam Đồ trận.
- Ủa, trận này em đâu có biết đâu chị Alex.

- Chà, đang trong lúc này phải nói như thế cho phù hợp chứ em.
- À, thế à.
- Tiếc là mắt kính của chị đã để lại ở không gian kia, nên giờ không thể dùng trận đó, chúng ta phải làm sao đây ?
- Vũ khí của em vẫn còn nè.
- Chỉ còn thời son môi này, ta sẽ làm gì đây ?
- Chị cố gắng suy nghĩ đi, em sẽ chuẩn bị bữa tối.
- Nếu có Losy ở đây có thể dụng sương để che mắt bọn chúng, nhưng hiện giờ mỗi phép nước và phép gió thì ta có thể làm được gì nhỉ ?

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 6

- Không liên lạc gì được với bọn họ hả chú Saro. Yuna nói.
- Không Yuna ạ, nhưng hiện giờ ta có một chuyện muốn nhờ hai cháu đây.
- Chuyện gì vậy chú ? Nathalie hỏi
- Hiện giờ tình hình hiện nay không khả quan cho lắm, vì thế ta muốn các cháu phối hợp với cô Jessica để bảo vệ chặt chẽ căn cứ.
- Chúng cháu có thể giúp chú không Saro. Ba bóng người đang bước vào.

- Ô, tất nhiên là sẵn sàng thôi, hi vọng các cháu có thể giúp đỡ tốt công việc bảo vệ căn cứ. Saro tỏ vẻ vui mừng.
- Vậy chú định làm gì thế. Randy hỏi.
- Một chút công việc để có thể cứu ba chị em họ.
- Chú đã biết có thể tìm băng thủy ở đâu rồi sao. Randy hỏi nhanh.
- Bình tĩnh chút anh Randy, để từ từ chú Saro nói. Sop nhảy xuống.
- Chú có biết một người, hi vọng sẽ có thể tìm gặp băng thủy.
- Như thế thì tốt quá rồi, thế là ba chị em họ được cứu rồi. Peter cũng tỏ ra rất vui mừng và phấn khích.
- Cháu có thể đi với chú không Saro. Randy hỏi.
- À ...à...
- Sao thế chú. Randy hỏi thăm dò.
- Okie, cháu đi với ta, dù gì ta cũng có nhiều điều muốn nói với cháu. Mọi việc còn lại các cháu hãy nghe theo sự chỉ đạo của cô Jess đây. Yuna và Nathalie ráng nán lại đây ít lâu để giúp đỡ chú nha.
- Không sao đâu ạ. Yuna nói.
- Chú biết Ròng Đặc Nhiệm chúng cháu không có nhiều thời gian rảnh, cảm ơn các cháu. Ann và Peter cũng giúp sức cùng Sop bảo vệ căn cứ nha.
- Cháu biết rồi thưa chú . Ann nói.
- Đạo này tình hình của tổ chức lộn xộn quá, những người khác đang phải đến nơi ấy rồi, mọi việc bây giờ lại càng nặng hơn đối với Jess.
- Nơi ấy, là ở đâu vậy chú Saro. Nathalie hỏi.
- À, một chỗ dành cho những cuộc họp cấp cao.
- Chúng ta xuất phát thôi Randy.
- Vâng ạ.

Cô Jessica đứng trên vòm kính, nghe cuộc trò chuyện của họ, cô

đứng ấy, nhìn họ thật lâu, rồi dõi mắt trong theo nơi Saro và Randy đang hướng tới, và rồi họ cũng khuất đi trong một buổi chiều tà, hoàng hôn xuống rồi, bóng tối sẽ ngự trị, bao nhiêu nguy hiểm đang chờ phía trước, nhưng họ vẫn hi vọng vào ngày mai.

.....

- Đây là Huyết Phụng Shanen đây sao ? Một người bí ẩn nói.
- Đúng thế đấy, lần này tôi đã lập một công lớn rồi. Atula Ma Cầm nói về tị mẫn.
- Giỏi đấy, hi vọng đây không phải là lần cuối cùng anh làm tốt thế này. Một người bí ẩn khác nói.
- Cô nói như thế có nghĩa là gì. Ma Cầm tức giận quát.
- Chuyện cũng dễ hiểu thôi mà. Cô ả đáp lại.
- Đừng tưởng mình là nhà tiên tri của chủ nhân rồi lên mặt nhé Atula Ma Kính.
- Xì ! Đừng có quá điên rồ như thế chưa Ma Cầm, Ma Kính ta như thế này mà lại dựa hơi để được ở trị trí Đệ tam trong Thất Ma Atula à.
- Cô đừng có quá ngông cuồng như thế.
- Tất cả im đi. Một người bí ẩn khác lại lên tiếng.
- A, ra là Đệ Nhị Atula Ma Kích, anh cũng thích những chỗ như thế này sao ?
- Cô im đi, cô luôn là tâm điểm gây ra những hiềm khích trong nội bộ, chuyện này mà ta báo lên chủ nhân thì cô liệu hồn đấy.
- Anh có giỏi thì nói lên, và nhớ rằng ...
- Cô uy hiếp tôi đấy à.
- Không, chuyện bình thường thôi, Atula Ma Kính ta không sợ ai hết.
- Thôi nào, hai anh chị đừng có cãi nữa mà, nhức đầu quá. Một cô bé

tóc vàng, ngồi thu lu ở một góc lên tiếng.

- Xin lỗi Út nha Atula Thiết Phiến.

- Em chỉ muốn ngủ một chút thôi, hai người đừng cãi nhau nữa nha.

Cô bé ngẩng đầu lên để lộ một khuôn mặt trắng bệch, hai mắt thì quầng thâm, gionóg như mắt ngủ nhiều ngày.

- Thôi Út ngủ đi, bọn này không phá giấc ngủ của Út đâu. Atula Ma Kính lên tiếng.

- Lần này em làm việc tốt lắm đấy Đệ Ngũ.

- Cám ơn anh đã khen Đệ Nhị.

- Tôi thấy cũng bình thường thôi.

- Cô ... cô có im đi không. Đệ Nhị tức giận quát.

- Anh mới là người im đấy, để cho Út ngủ kìa.

- Thôi được.

.....

- Thừa chú Saro, ai là người có bằng thủy vậy ?

- Đừng quá hấp tấp nào Randy, người này có một vị trí rất đặc biệt, và có lẽ con cũng không biết đâu.

- Quả là thật kì lạ, nhưng dù sao cũng may mắn rằng như thế chúng ta có thể cứu Alex rồi.

- Đúng vậy, Alex và chị em nó có được cứu hay không, là nhờ vào người này đấy.

- Vậy chúng ta nắm chắc được bao nhiêu cơ hội có thể cứu được họ vậy ?

- Cũng còn tùy vào nhiều yếu tố lắm, vì người này đã không muốn xuất hiện trong thế giới của chúng ta nữa rồi.

- Tại sao thế chú Saro ?

- Có một nguyên nhân, nhưng đây là chuyện của quá khứ rồi, ta

cũng không muốn nhắc lại nữa.

- Theo cháu nghĩ, thì cũng do một nguyên nhân nào đó khiến người này muốn từ bỏ thế giới của con người, nhưng nếu chú biết người này và băng thủy thì có thể tìm ra nguồn gốc của nó mà ?

- Ta không biết, sau một thời gian gặp lại thì ta đã thấy cô ấy mang miếng băng thủy rồi.

- Cô ấy, ý chú nói đây là một người đàn bà.

- Đúng ! Và ta có thể cho cháu biết, bà ta cũng đã từng là Rồng đấy, một trong ngũ long công chúa.

- Ngũ Long công chúa, không lẽ bà ta là một trong năm cô gái huyền thoại.

- Đúng ! cô ta là một trong năm con Rồng ngũ sắc.

- Nhưng theo cháu biết, mẹ của Zane cũng là một trong Ngũ Long công chúa, bà ta là Rồng Thiên Quang .

- Ừ, Giao Linh là con Rồng ánh sáng tuyệt đẹp và sức mạnh của cô ấy cũng thật tuyệt vời, nhưng tiếc thay cuộc đời không như ta mong muốn, cô ta ra đi quá bất ngờ.

- Chú có thể cho cháu biết thêm về bốn con rồng còn lại không ?

- Ngũ Long công chúa là năm cô gái được đào tạo từ nhỏ, đó là năm người được sức mạnh tạo ra, nói nom na là mỗi người được một viên ngọc chiếu mạng... ?

- Ngọc ?

- Đúng, trên Trái Đất có tổng hai mươi bảy viên ngọc và điều tự hào là Rồng chúng ta được thừa kế mười viên, ba tổ chức còn lại được kế thừa mười hai viên.

- Ba tổ chức còn lại là gì ạ ? Và năm viên còn lại ?

- Chà ! Hôm nay ta đã nói hơi nhiều rồi đây. Nhưng ta phá lệ nói một

ít cho cháu biết. Đứng tối cao là Thần Vệ Nữ, đây là một tổ chức gồm rất nhiều người có năng lực mạnh đã qua nhiều lần tuyển chọn, đào tạo từ ngoài cũng như các cán bộ ưu tú của bốn tổ chức. Và nằm dưới quyền của Thần Vệ Nữ là bốn tổ chức con là Thanh Long, Hỏa Phụng, Bạch Hổ và Tuyết Ngư.

- Bốn tổ chức gần giống với tứ linh trong truyền thuyết của người Á châu.

- Đúng, Rồng và Hổ là hai tổ chức đào tạo những thành viên đủ các hệ chiến đấu, nhưng hai tổ Hỏa Phụng thì chỉ chuyên đào tạo các học viên thuộc hệ Lửa và Tuyết Ngư thì huấn luyện những học viên thuộc hệ Thủy Băng.

- Như thế, thì ưu thế chiếm về hai tổ chức Thanh Long và Bạch Hổ rồi.

- Không đâu ! Đừng tưởng họ chỉ một hệ duy nhất rồi chúng ta có thể dụng ngũ hành tương khắc để áp chế họ. Họ có thể đào tạo những chiến binh đa năng trong năng lực chuyên môn.

- Cháu có thể hình dung một chút, còn Ngũ Long công chúa.

- Đây là chức danh mà từ thời mới khai lập tổ chức đã có, khi ấy có năm vị chiến nữ đã bảo vệ tổ chức, nên từ đó cứ hễ năm năm lại đào tạo ra những chiến nữ mới kế thừa vị trí này.

- Và còn những vị trí khác.

- Ta xin lỗi, đó là bí mật tổ chức, ta không thể tiết lộ.

- Hiện giờ những con Rồng còn lại đâu rồi chú ?

- Giao Linh đã hy sinh, Mina thì tránh đời người mà ta đang đi tìm đấy, Kelly thì bị khủng hoảng thần kinh do cuộc chiến với Hắc Kỳ Lân mới rồi do cú Shock cả hai đứa con gái của cô ta đều hi sinh.

- Thật là khủng khiếp, cuộc chuyển xuyên thời gian này không biết tới

bao giờ mới chấm dứt đây.

- Ta cũng hy vọng đó là một ngày không xa. Tina thì đang là viện trưởng viện không lực và Jessica thì đang là Ủy Viên cấp Lãnh Đạo.
- Ý chú nói là cô Jes mà chúng cháu đã gặp.
- Đúng thế, bà ta là một người đầy năng lực và ... oh đã tới nơi rồi, vùng đất ảo.
- Chú nói gì thế Saro ? Đây là khu thương mại mà.
- Mina là Rồng Thủy Băng và cô ta đã chuyển mình sang một hình thái khác, nên năng lực của cô ta rất mạnh, và nơi đây chỉ mỗi mình ta biết thôi. Lần này ta đưa cháu theo để những việc sau này cháu sẽ giúp ta.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 7

- Chú tin và giao nhiệm vụ cho cháu à.
- Đúng, ta tin cháu vì tin Alex.
- Vậy còn Peter thì sao ạ ?
- Peter phải làm việc khác cùng Ann.
- Sao chú biết.
- Ta còn biết một vai trò khác của Ann ?
- Vai trò khác ?
- Đúng, một thánh nữ của Thần Vệ Nữ, cô bé này có tài thật.

- Thánh nữ sao Khuê.
- Đúng, đây là tổ chức Thất Tinh Thánh Nữ sẽ chống lại Thất Tinh Atula.
- Càng ngày cháu lại càng mơ hồ.
- Thật ra cũng đơn giản thôi, vì bên Hắc Kỳ Lân luôn đưa người và từng đội để hành động và ta cũng chia người như thế để chế ngự chúng, nhưng điều ta lo ngại nhất là trong số Thất Tinh Atula có bốn người có thể xuyên không gian và thời gian rất giỏi.
- Như thế thì rất nguy hiểm cho những người thuộc những thế hệ khác.
- Đúng, nhưng không đúng, vì chúng phải đóng một nhân vật trong cái thế giới đó, và nếu như đã rơi vào nhân vật ấy thì mãi là nhân vật ấy trong thời đại ấy.
- Cháu không hiểu lắm.
- Lúc khác hãy nói. Cháu nhắm mắt lại đi.
- Nhắm mắt lại.
- Đúng .

Ánh sáng từ chiếc huy hiệu màu xanh lam mà Saro rút ra từ trong túi bỗng nhiên phát sáng bao trùm cả hai người, ánh sáng càng lúc càng lớn và càng lan rộng ra một hồi sau hai người đã biến mất giữa dòng người tấp nập nơi khu Thương Mại đông đúc người qua lại.

Trở lại với thời phạt Trụ , nơi mà ba chị em Alex cùng với Huyết phụng Shanen đang mắc phải. Alex và Sara đang lo lắng không biết phải làm gì để có thể chặn bọn quân lính đang sắp tấn công vào phủ của Hoàng Phi Hồ.

- Giờ phải làm như thế này thôi, nếu không thì trễ mất.
- Vừa nói xong Alex rút trong thắt lưng một viên ngọc màu tím nhạt,

trong viên ngọc có những vân mờ hình một con Rồng màu xanh dương tuyệt đẹp, cô đứng nhìn đó một hồi lâu rồi chạy ra phía cổng chính và giấu nó trong miệng một con kì lân đá trước cửa. Trên khuôn mặt Alex hiện lên một nụ cười trước sự thành công mỹ mãn không xa.

- Chị nghĩ ra chưa, em chuẩn bị xong cơm nước rồi đó.
- Hay lắm Sara, giờ chúng ta nên ăn uống no đủ đi, không việc gì phải sợ cả.
- Trời đất, giờ này chị không sợ bọn lính Trụ tấn công sao, mà còn tâm trí ngồi ăn uống.
- Em yên tâm chị đã chuẩn bị kĩ càng rồi, sẽ không có chuyện gì với chúng ta đâu, trừ khi có một người khác từ thế giới của chúng ta cũng trở về đây.
- Chị nói có vẻ tự tin quá nhỉ. Có thiệt là vậy không chị.
- Oh ! Lúc trước giờ em cũng biết cách làm việc của chị mà.
- Dạ, nhưng lần này chúng ta đơn độc lắm, với lại thiếu chị Zane nữa.
- Không sao em ạ, em không nhớ những buổi tập đơn độc trong X hã. Chúng ta đang áp dụng nó đây, phải đi lên bằng chính sức lực của mình em ạ.
- Nhưng từ khi vào đây, em mới cảm nhận được nhiều hơn sự độc ác của con người, và cái thực của chiến tranh vô nghĩa.
- Bình tĩnh nào Sara, thời loạn lạc, phong kiến bao giờ cũng có nhiều cuộc chiến tranh vô nghĩa cả, và ngay trong thời đại hiện nay cũng vậy thôi, chủ yếu là cái đích mà con người đã chọn, nếu không tự thỏa mãn mình, thì bao giờ trước mắt ta cũng chỉ là đau khổ khi chưa thực hiện được tham vọng cao hơn.

- Nhưng đối với con người, tham vọng nào là đủ.
 - Có người chỉ là ước vọng – họ là những con người có những khát khao cháy bỏng về một tương lai tươi sáng cho mình sau này, những con người này chỉ dừng lại một mục tiêu là sống an nhàn, hạnh phúc bên cạnh những người thân. Chỉ khi ước vọng trở thành tham vọng, con người mới trở nên nguy hiểm – đó là những loại người có thể bất chấp nhiều thứ, có khi là tất cả để đến bằng được cái đích trước mắt. Nhưng chị có thể khẳng định đối với loại người này đích đó chưa là một Đích Đến Cuối Cùng, vì họ sẽ không bao giờ thỏa mãn với những gì họ có, khi gần có được cái này thì trong lòng họ đã trào lên một cơn thèm khát khác.
 - Phức tạp, khó hiểu. Học về con người học và chiến tranh vô nghĩa lại làm cho em nhức cho loài người.
 - Đừng như thế chứ Sara. Em nên nhớ, trong đời sống của động vật từ cao cho đến thấp, sự ngự trị của chúng đi theo một quan niệm « mạnh thắng, yếu thua » nhưng với con người thì khác, tuy một số có quan niệm ấy, nhưng vẫn có người luôn đi tìm cho mình và mọi người cái gọi là chân của sự sống tốt đẹp.
 - Em cũng không muốn hiểu điều gì cả, khi nghe cái tin Hoàng Phu Nhân tự vẫn giữ mình. Sara nhìn ra cửa sổ, ngoài trời hôm nay tối đen như mực, thấp thoáng chỉ là những cánh đom đóm lập lều trong cái đêm tối hiu quạnh này, và lại càng làm cho lòng cô thêm hiu quạnh.
- Cả hai tuy đã yên tâm với cái sự nguy hiểm sắp tới sẽ không xảy ra, nhưng trong lòng mỗi người, ai cũng có những nỗi niềm khác nhau. Họ chỉ còn biết nhìn trời đất để có thể tìm được sự cảm thông, nhưng bầu trời nơi đây có điều gì đó thật khủng khiếp. Buổi tối là một không

gian mù mịt, tối đen, không chút sáng, cứ hễ mỗi lần một tiếng chó tru lên, là giống như lại một người phải ra đi nếu không vì xử chết, cũng là vì thiếu ăn. Ban ngày bầu trời như một màu máu, không bao giờ có màu xanh của hi vọng và màu trắng của tinh khiết, tiếng rên la, gào khóc thảm thiết của những kiếp người đầy đau khổ, nhưng cực hình, nhục hình thật dã man, đã cướp đi những cái quý giá của truyền thống nhân đạo của loài người.

- Đã đến lúc rồi đây Sara.

- Họ đã đến rồi và giờ chúng ta phải chiến đấu.

- Nên nhớ, đây là chiến tranh, nếu không thể tự vệ hãy giết họ.

- Chị Alex.

- Chị cũng không muốn đâu, nhưng họ khác với những bọn tội phạm của chúng ta ở thời hiện đại.

- Chị đã sai lầm rồi Alex ạ. Họ chỉ là những nông phu bị bắt đi tòng quân thôi, còn bọn tội phạm chúng ta đi bắt mới là những tên đầy tham vọng đây.

- Như thế chúng ta chỉ làm cho họ không còn đủ mạnh để tấn công thôi. Okie ?

- Okay !

Nhưng anh thanh tưởng chừng như có thể náo động cả một vùng trời lại vang lên trong một đêm tối mù mịt, ai cũng cảm thấy hốt hoảng cho những điều sẽ xảy ra. Đứng tận nơi xa, trong về phía Hoàng phủ, Hoàng Thiên Bá lo lắng cho sự an nguy của hai chị em nhà họ Huỳnh, không biết sẽ có chuyện gì xảy ra với họ hay không, chỉ biết nơi ấy bỗng nhiên phát lên một trùm sáng màu tím nhạt rồi nổi tiếp là một đợt sáng màu xanh dương thật đẹp cùng với màu hồng tím phớt nhẹ trong không trung rồi tắt cả lại chìm vào trong màu

đen tĩnh mịch của đêm khuya. Lại vang xa xa, tiếng sói rừng lại tru lên thống thiết, nghe giống như tiếng ai đang than oán điều gì đó, sự thống khổ của nhân dân như là đã lên đến đỉnh điểm. Giờ đây có thể nói họ cười ra nước mắt và khóc ra máu, tất cả những gì của họ đều bị bóc lột tàn khốc, chỉ để lại cho họ là đói khổ, dịch bệnh và những nắm xương tàn, một kiếp người tàn trong một triều đại tàn

Trời rạng sáng, tiếng gà gáy để báo hiệu là một ngày đã đến, ánh dương đã lên ngập cả một vùng trời, tiết trời còn chút giá lạnh, nhưng những điều ấy không thể nào có thể so sánh với cái lạnh thấu xương nên ngực tù, nơi đây tối đen như mực, xa xa lại lập lòe một ánh đuốc cháy yếu ớt trong đêm, ngọn lửa cũng trông có vẻ khác lạ, nó có một màu xanh chiếm đa số. Xung quanh chỉ là tường với tường, lâu lâu lại có tiếng động do lúc chuột bỏ gây ra, nhưng những tiếng động ấy không làm cho cái yên lặng nơi đây giảm đi chút nào. Và nơi đâu sâu tận phía trong, có tiếng ai đó đang rên lên, những tiếng rên thay cho sự đau đớn về thể xác, những giọt nước, không đó là những giọt máu rơi từ vai, cánh tay và chân chảy xuống đất. Đó là một người phụ nữ, cô bị trói trên không trung, bị hành hạ đến nỗi không còn biết điều gì cả, đầu chỉ còn có thể gục ra trước, tóc xòa lòa xòa, hơi thở khó nhọc như sắp tắt để rời khỏi cái cõi đời độc ác này. Tiến xa hơn vào trong cái màn đêm đen tối ấy, bỗng nhiên có một bóng người khác hoảng hốt, ngồi thu lu trong một góc tường, đấy là một người phụ nữ trung niên khác, tuy có vẻ hơi hoảng hốt nhưng từ người bà ấy thoát ra một vẻ uy nghiêm lạ kì, tuy có vẻ bị đàn áp dã man, tuy rụt rè khi có bất cứ tiếng động nào nhưng trong thâm tâm bà đang nung nấu một mục tiêu lớn, bà không nói chuyện với ai cả, nhưng trong tâm bà vẫn vang lên một quyết tâm. Hai người

phụ nữ đang bị đày đoạ trong cái ngục đen tối này không ai khác đó chính là Hoàng Hậu đương triều và Huyết Phụng Shanen.

- Thế nào hã mụ hoàng hậu xấu xí kia, người có chịu đưa cái đó ra cho ta không, hay là muốn máu của người sẽ chảy cho đến chết.

- Im đi đồ thức ác quỷ xấu xa, dù ta có chết, máu ta có chảy hết nơi cái ngục tù này, nhưng ta thề sẽ quyết giữ cho bằng được cái ấy, đến một ngày giao lại cho người mà có thể giết chết bọn sâu bọ các người.

- Ha...ha... nói hay lắm, nhưng để ta xem mụ có thể nói những lời này đến khi nào nữa nhé, để ta chống mắt lên mà xem ... để ta chống mắt lên mà xem ...

Cứ mỗi lần người lạ mặt kia thốt lên « để ta chống mắt lên mà xem » là mỗi lần những nhát roi lại hằn lên thịt da của bà, bà cố cắn răng chịu đựng, nhưng với sức lực của phận nữ nhi nơi cung đình, buột bà không thể chịu nổi, phải bật lên nhưng tiếng rên khe khẽ, máu lại bắt đầu chảy ra từ những vết roi hằn lên người bà.

- Tên kia, người không biết nhục sao mà hiếp đáp cả một người phụ nữ tàn tật, không một tác sát trong tay như thế kia.

- Người đừng có mà xía vào chuyện này, rồi sẽ tới lượt của người đấy. Bọn ta cũng đang rất cần một thứ từ người, nếu người khai ra người có thể được thả ra đấy.

- Hừm ! Người đừng cho mà hoang tưởng, Huyết Phụng này thà chết chứ không bao giờ chịu thua thứ cặn bã như bọn mi đâu.

- Cặn bã này . Hẳn lại thét lên cũng những cú quất roi vào người Shanen, những mảng thịt như muốn nát ra, máu cũng chảy ra từ những cú quất tàn ác đó.

- Nếu bây giờ người giết ta, có lẽ sẽ tốt hơn đấy, vì sẽ không có thứ

gì để mà lấy đâu, đừng có mà mong đợi viễn vông. Ha...ha...

V. Phöông Hoạng Lồa.

.....

- Huyết Phụng, tuy chúng ta chỉ mới biết nhau ở một nơi như thế này, nhưng tôi rất cảm kích với tấm lòng nghĩa hiệp của cô, nếu có một ngày tôi có thể ra khỏi nơi đây tôi sẽ không bao giờ quên cô đâu.

- Không có điều gì đâu, tuy có thể nói tôi cũng là một người xấu nhưng tôi không thể chấp nhận được những gì mà bọn chúng làm đối với bà.

- Cảm ơn, cô nói cô là người xấu à, đừng dối một người mù như tôi chứ, tuy tôi không thấy gì cả, nhưng tôi có thể cảm nhận được một con tim ấm áp ở trong cô đấy.

- Một con tim ấm áp à . Hì có lẽ bà nhầm rồi đấy, con tim của tôi chỉ toàn là máu đen và bùn nhớt, tôi sống chỉ vì hận thù mà thôi.

- Với những lời nói cay độc của cô, tôi cảm nhận được cô đang chứa đựng một điều gì đó rất đau khổ, cô có thể nói cho tôi biết không ?

- Tất nhiên là được thôi, nhưng hiện giờ nói ra cũng vô ích thôi.

- Tại sao ?

- Bà là Hoàng Hậu bà có cái lo của hoàng hậu, tôi là trưởng một tổ chức tôi cũng có nỗi lo khác. Tôi rất muốn xây dựng tổ chức của tôi thật vững mạnh để chống lại các thế lực hắc ám, nhưng có lẽ năng lực tôi không có nên cuối cùng tổ chức Hỏa Phụng đã đi vào diệt vong.

- Tôi cũng đã cay đắng khi mất tước vị hoàng hậu, không phải cay đắng bởi cái hữu danh vô thực đó, mà vì tôi bỏ lại cả hậu cung cùng dân con phải khổ đau trong khi không thể làm được gì cả.

- Tôi biết bà là một Mẫu Nghi thiên hạ được mọi người kính trọng, và

thật đáng tiếc cho bà.

- Hum ! Đáng tiếc cho ta thì làm được gì, tiếc là tiếc cho cái giang sơn này sắp phải diệt vong, tiếc là tiếc cho một Tử Can đã hi sinh vì nghĩa lớn, tiếc là tiếc cho dân con phải sống trên than hồng, nằm trên hầm chông, ngủ trong ổ rắn kia kìa. Ta đã quá bất bình trước những sự việc ấy, lại càng khủng khiếp hơn khi chứng kiến Tô Đắc Kỉ uống máu đứa em gái ruột của mình. Ôi, cuộc sống này đã lọa hết rồi, giờ ta không còn muốn trông thấy nó nữa nên đã tự móc mắt mình, để khỏi nhìn cái cuộc đời đầy kinh tởm này.

- Sao lại như thế ? Sử sách ghi lại Tô Đắc Kỉ móc mắt Hoàng Hậu, Tô Ninh Hương vì ngăn cản nên cũng phải vạ lây, tình tiết lịch sử này có gì đó mâu thuẫn, không trùng khớp với nhau. Shanen nghĩ thầm. Vậy bây giờ bà định làm sao ?

- Hoàng Thượng đã vì ham mê tửu sắc mà bỏ quên triều chính, nịnh thần thì xuất hiện khắp nơi, tay sai Đắc Kỉ thì cũng đầy rẫy làm sao mà ta có thể làm gì để khôi phục cái triều cương như thế. Chỉ còn trông chờ vào Khương Tử Nha phạt Trụ thôi.

- Bà không tiếc chút nào sao ?

- Tiếc chứ ! Nhưng thà ta đau khổ nhìn nó đi vào diệt vong chứ không muốn nhìn nó thành một triều cương hủ bại.

- Và nó sẽ không sao cả khi đã có chúng tôi đến cứu mọi người.
Zane lên tiếng.

- Cô là ai ? Hoàng hậu hoảng hốt hỏi.

- Tôi là người của Khương tiên sinh, hôm nay được lệnh đến giải cứu cho Hoàng Hậu. Xin Hoàng Hậu thứ tội vì làm người sợ.

- Thật không ngờ cô lại là một cận thần của Khương Tử Nha đấy Zane.

- Hì, số phận đưa đẩy thôi mà Shanen, nãy giờ đứng ở ngoài nghe nghe hai người tâm sự, tôi cũng phần nào cảm thông cho bà, và hi vọng bà có thể cải tà qui chánh đấy Shanen.
- Hì, ta muốn nhưng ta chỉ sợ là không được thôi.
- Tại sao thế ?
- Nhanh lên thôi Tuyết Thanh, bọn lính gác lại trở lại rồi kìa. Lôi Chấn Tử lên tiếng.
- Vâng, xong liền đây. Thỏ Hành Tôn nghe lệnh, hãy giải cứu cho Huyết Phụng. Lôi Chấn Tử hãy chở Hoàng Hậu bay về trại của thừa tướng.
- Vậy còn cô ? Lôi Chấn Tử lo lắng hỏi to.
- Không sao đâu, tôi có cách của tôi, nhanh lên đi.
- Cô hãy cẩn thận đấy nhé. Lôi Chấn Tử tỏ vẻ lo lắng.
- Tôi biết rồi, anh hãy đưa những người này đi nhanh lên đi. Nhanh lên.

Zane vừa dứt lời, Thỏ Hành Tôn liền biến mất giữa căn phòng tối tăm cùng với Shanen, còn Lôi Chấn Tử bế Hoàng Hậu bay ra cửa sổ, nhưng vẫn không quên quay lại nhìn Zane một lần nữa.

- Hã, có người vào cứu ngục, mọi người mau truy tìm tung tích nhanh lên.
- Còn một đứa còn trong đó, hãy mau vào trong đó bắt chúng lại.
- Bọn người có đủ sức để làm chuyện đó không. Zane vừa nói vừa cười khinh khỉnh.

Từ bàn tay của Zane, một ánh sáng màu vàng nhạt hiện ra bắn về phía của những tên lính ngục, ánh sáng vàng mà Zane mang đến làm cho không gian nơi tù ngục này bỗng nhiên bừng sáng và dường như có sức sống trong tức thời. Bỗng nhiên có tiếng nhạc du dương

từ đâu vang tới, một ánh sáng màu xanh lục thẳm bay đến chạm vào ánh sáng của Zane, cả hai chạm vào nhau và nổ thật to.

- Trong các người cũng có người tài giỏi như thế à, khâm phục thật.
- Quả thật khâm phục đấy Thạch Nguyệt Cầm, thì ra cô là người của NaTra.
- Là cô đấy hả Thạch Tì Bà, xin lỗi vì đã giấu cô, nhưng quả thật tôi không phải là tướng của Khương chân nhân, tôi chỉ đi theo chính nghĩa thôi.
- Theo chính nghĩa à, như thế nào mới là chính nghĩa, cô hãy nói cho tôi nghe xem nào, tôi thật không ngờ cô lại là người của họ.
- Tôi đã nói rồi, tôi không phải là người của ai hết, tôi từ thế giới khác tới, và ở đây tôi sẽ đi trên con đường chính nghĩa.
- Ý cô là tôi đứng bên phe tà đó chứ gì. Thôi được, hôm nay tôi tha cho cô một con đường sống, nhưng từ đây giữa chúng ta sẽ không còn bất cứ ân nợ nào, và khi ra xa trường thì cũng xem như không quen biết, cô đi đi.
- Cảm ơn cô về việc hôm nay, và tôi sẽ nhớ mãi.
- Cô đi nhanh đi, trước khi tôi thay đổi ý định.
- Thừa Liễu nương nương, làm như thế ta biết nói sao với Tô Quý Phi.
- Im đi, ở đây có chỗ cho mi lên tiếng sao.
- Tiểu nhân biết lỗi rồi à.
- Bye cô Liễu Tì Bà.

Zane chạy một mạch về phía trước, nơi ấy vẫn là một bóng đen thẳm thẳm, không một chút gì của tương lại, nhưng xa xa lại chớp lên những ánh đuốc mờ mờ, và Zane thì nhắm mắt hướng ấy mà chạy. Sau lưng cô, Liễu Tì Bà vẫn nhìn theo, cô ta nhìn theo như nuôi tiếc

một tình bạn mà mình vừa có, hay lo sợ một điều gì khác sẽ xảy ra với Zane, ở mỗi nơi đây, muôn trùng cạm bẫy được giăng ra, và hình như Zane đang đi vào cửa tử....

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 8

- Cô không sao đấy chứ Tuyết Thanh.

- Ồ, tôi không sao, chỉ hơi mệt mỗi chút thôi.

Đứng trước mặt Zane là một chàng trai da ngăm đen, đôi mắt sáng, thân hình chắc khỏe và một đôi cánh thật to, anh ta đang đứng xa xa nhìn về phía của Zane.

- Hì, không ngờ cô lại mạnh tới cỡ đó, chống chọi lại tất cả những người này mà vẫn không bị xây xát gì cả.

- Đó là bản lĩnh của tôi mà, những tên tép riu ấy thì làm gì được tôi, mà giờ anh để Hoàng Hậu ở đâu mà đứng đây có một mình vậy ?

- Không, đi dọc đường tôi gặp Natra và anh ta đã giúp tôi đưa Hoàng Hậu về rồi, giờ tôi đến đây để chờ viện binh cho tôi.

- Tốt quá hén, làm viện binh mà ngồi ở đây cắn cỏ chờ, trong khi tôi nằm trong hang cọp.

- Thôi mà, đừng giận mà, tôi cũng vừa mới đến thôi, nói chơi với cô cho vui vậy mà.

- Hum ! Thổ Hành Tôn chắc giờ đã bình an vô sự rồi nhỉ.

- Tất nhiên rồi, nếu không cô đã biết tay của tôi.
- Đặng Thuyền Ngọc, cô đến đây hỏi nào vậy. Lôi Chấn Tử thốt lên ngạc nhiên.
- Khương thừa tướng liệu tính một bước, nếu mà mấy người có nguy hiểm thì tôi sẽ vào giải vây, nhưng không ngờ mọi việc lại trót lọt đến như vậy, cô thật tài giỏi đấy Tuyết Thanh, và tôi cũng hi vọng có lúc nào đó được tỷ thí với cô.
- Tất nhiên thôi, tôi sẵn sàng lời đề nghị của cô, ngay tại đây cũng được.
- Được thôi.
- Thôi nào hai cô nương đây là hang cọp đấy, nếu hai người tỷ thí ở đây, thì bọn binh lính sẽ biết và kéo đến đây .
- Vậy hẹn cô dịp khác thôi. Zane nói.
- Được, tôi sẽ chờ.
- Nào, bây giờ chúng ta sẽ về trại thôi, có lẽ thừa tướng đang chờ chúng ta đấy.
- Ừ, về thôi. Zane lên tiếng tán đồng.

.....

Đêm hôm đó Zane ngủ không được, cô cứ trần trọc thao thức mãi, và cô quyết định đi tìm Shanen.

« Cộc » ! « cộc » !

- Zane phải không ! Cô vào đi
- Vâng, làm sao bà biết là tôi thế.
- Ta biết thế nào cô cũng muốn tìm tôi, và thật đúng như dự đoán của tôi, nhưng không ngờ cô lại đến hơi muộn như thế này.
- Bà biết tôi đến tìm bà về vấn đề gì à ?
- Tất nhiên, về thứ mà ta đang giấu phải không ?

- Đúng, tôi nghĩ đó là một thứ quan trọng.

- Đúng ! Nó đây.

Nói xong Shanen cởi áo ra, trên lưng của bà ta một con Phụng hoàng lửa được vẽ trên ấy, nhưng con phượng hoàng bị một màu đen kịt bao lấy chỉ còn lại thừa thớt những mảng đỏ nguyên thủy.

- Đây là sao ?

- Cô không hiểu cũng đúng thôi. Đây là Phụng Hoàng Lửa, đại diện cho tổ chức Huyết Phụng, và ai là người đứng đầu sẽ được xăm một con lên trên lưng.

- Vậy tại sao bà lại xóa nó ?

- Xóa à ! không bao giờ, màu đen ấy là máu của Hắc Kỳ Lân đấy.

- Hắc ta làm gì lại có máu màu đen, tôi không tin.

- Cô thật ngây thơ, đó là con thánh thú của thủ lĩnh Hắc Kỳ Lân.

Trong đội ngũ của chúng có Tứ Kỳ Lân, và con Hắc Kỳ Lân Trân Châu là mạnh nhất.

- Có tới tứ Kỳ Lân à ?

- Đúng thế, lần đó, do cứu tôi, mẹ cô đã bị Hắc Kỳ Lân Thiên Xứng đâm phải và thật đáng buồn là cô ấy đã hi sinh.

- Thì ra mẹ tôi vì cứu bà mà đã chết, vậy tại sao ? tại sao bà lại luôn tìm cách phá hoại tổ chức Rồng.

- Đó là do trái tim của Tera đã bị nhiễm bẩn và luôn bị sự chi phối của dòng máu Hắc Kỳ Lân.

- Nhưng bà vào Tera là hai người mà.

- Có một sự thật mà ai cũng đoán già đoán non đến vô căn cứ. Hôm nay ta sẽ kể cho cô nghe, trước khi dòng máu Hắc Kỳ Lân lan tỏa hết Hỏa Phụng.

- Bà không có cách nào khác để khống chế nó sao ?

- Ta không biết. Ta và Tera là hai chị em song sinh, chúng ta đều có sứ mệnh là bảo vệ tổ chức Hỏa Phụng, nhưng sức mạnh của ta là mộc, còn của Tera là hỏa, nên ta đã nhường quyền quản lí tổ chức lại cho em ta. Hai chúng ta cố gắng xây dựng một Hỏa Phụng thật mạnh mẽ. Cho đến một hôm ...
- Tôi nghĩ sức điều hành của Shanen và Tera có điều gì đó hơi lệch đi so với yêu cầu của cả nhóm.
- Ý của anh là sao hả Saro. Tera điềm đạm trả lời.
- Tuy tổ chức của các cô không ngừng lớn mạnh, và đã tiêu diệt nhiều kẻ thù hắc ám, cả một số thế lực D3, nhưng tại sao, cứ sau hai ba tháng lại có một vụ xảy ra là những Phụng bị khống chế để làm tay sai. Saro nói
- Điều này làm sao chúng tôi biết. Shanen cãi lại.
- Chi để em Shanen. Saro ! Anh nói như thế cũng có phần đúng, nhưng tôi xin nói cho anh biết rằng, sở dĩ một số Phụng bị bắt và làm công cụ, vì năng lực của Phụng trội hơn cả Rồng, Hổ và Ngựa.
- Cô chắc chứ. Jessica nói vào.
- Tất nhiên ! Và điều tôi có thể khẳng định lại là chúng tôi không có một mối liên hệ nào với Hắc Kỳ Lân.
- Chúng ta chưa bàn tới những vấn đề này, cô nói thế là có ý gì. Hay đó là có tật giật mình. Bean nói xen vào.
- Hum. Ngay cả thủ lĩnh của Bạch Hổ cũng đã nói như thế rồi, có vẻ như cuộc họp hôm nay nhằm chủ yếu là cáo buộc cho Hỏa Phụng . Tera nói với giọng đang kiềm chế một cách dữ dội, mặt của cô ta đỏ bừng cả lên.
- Chị Tera, chị Shanen, nếu có việc đó thì các chị nên nói một lời, chúng ta sẽ hiểu cho các chị mà. Dave nhảy vào.

- Cả nhóc Dave cũng không tin bọn chị à ! Thôi được, tôi sẽ đi vào tổ chức Hắc Kỳ Lân để mà tiêu diệt chúng, như thế các người sẽ hài lòng...

-

- Thì ra chuyện là như thế, rồi mọi chuyện đã diễn tiến như thế nào để rồi Hỏa Phụng có ngày như hôm nay. Zane thắc mắc.

- Đó chính là cái nguyên nhân chính dẫn đến cái kết cục như hôm nay. Tera đã xông thẳng vào trong căn cứ của Hắc Kỳ Lân, sau một hồi chiến đấu day đặng, Tera tỏ vẻ đã đuối sức, và ngay lúc ấy tên trùm Hắc Kỳ Lân của cả thời trước bọn ta vẫn còn sống và đã đâm một nhát ngay tim của Tera.

- Hã, kinh khủng quá. Nhưng mà làm sao tên trùm đó còn sống đến giờ hôm nay ?

- Ta cũng không biết nữa, có vẻ như Atula Ma Tâm đời trước đã dùng một thuật gì đó để chuyển tất cả năng lực cũng như tuổi tác của một thanh niên đã chọn để kéo dài sức lực cho lão ta để chờ người kế nghiệp.

- Không thể nào, nếu làm thế, thì có lẽ hắn sẽ sống mãi mãi qua nhiều thời đại rồi.

- Ngốc lắm cô bé, không phải là tự nhiên của tạo hóa, cứ đi ngược mãi sẽ càng bị quỹ đạo của thời gian nghiền chết đau đớn hơn nhiều.

- Vậy truyền nhân đời sau đâu ?

- Lúc anh anh chàng Hoàng tử của Hắc Kỳ Lân Dane Alexander đang yêu một Rồng, và không muốn nhúng tay vào chuyện của Hắc Kỳ Lân cũng như trận chiến này.

- Có chuyện này thật sao ?

- Đúng, cô Rồng đó là Mina, một cô Rồng nước tuyệt đẹp. Cô ta là

một trong Ngũ Long Công Chúa cũng như mẹ của người đây.

- Vậy ... vậy chuyện gì đã xảy ra sau đó.

- Ta không rành lắm, vì lúc ấy ta phải lo cho Tera, vì muốn ta có năng lực của Hỏa để quản lí lại Hỏa Phụng, Tera đã giao tim cho tôi.

- Vậy là đổi tim à ?

- Không, khi tim cô ta tiếp cận tim tôi, thì cả hai giao hòa lại làm một, và tim đó là của tôi.

- Như vậy ... ?

- Đúng, Tera tan vào trong không gian, nhưng đôi khi quyền năng của cô ấy còn nên cũng đôi lần hiện lại nguyên trạng.

- Chuyện cứ như cổ tích vậy, càng nghe tôi lại càng khó tin.

- Đúng vậy, cho đến một hôm, tôi đang đứng ngoài chỏm núi để relax, lúc ấy Tera hiện lại gần và nói chuyện với tôi, bất thành linh một tên trong Thất Tinh Atula đánh Tera rớt xuống vực sau đó biến mất.

- Thì ra là như vậy. Nhưng nếu thế người đáng phải giết nhất vẫn là Hắc Kỳ Lân

- Nhưng người đẩy Tera vào cái chết là bọn người họ ...

Ah...ah...ah...

- Có chuyện gì thế.

- Không xong rồi, đã tới lúc dòng máu Hắc Kỳ Lân chiếm toàn bộ sức mạnh của Hỏa Phụng rồi.

- Không thể để chuyện đó ra được, mọi việc bây giờ là nhờ vào bà đây Shanen, hãy dùng ý chí của mình để mà giữ lại sự tinh khiết của Huyết Phụng

- Lúc tim của Tera bị đâm, như là đã bị dính máu của Hắc Kỳ Lân rồi, nên sau đây, mỗi khi nó trỗi dậy thì ta như một con người khác, chỉ muốn giết và giết thôi. Cô hãy chạy ra đi,.

- Không, hãy tin ở tôi, hãy dũng cảm đối mặt với sự thật đi, bà sẽ chiến thắng, hãy tin vào bản thân mình.
- Tôi không thể, bây giờ tôi sẽ tự kết liễu để khỏi bị như thế này nữa.
- Không, hãy bình tĩnh nào Shanen, tôi biết bà đang rất đau đớn, nhưng hãy nhớ lại những đau đớn mà bà đã từng chịu khi mất em, mất tổ chức Hỏa Phụng cũng vì cái dòng máu quái ác này, hãy dám đối mặt với chúng đi, cố lên Shanen, tôi tin bà sẽ làm được mà.
- Không được đâu, tôi không thể, á ...á...á..
- Cố lên Shanen.
- Hi... cảm ơn chị đã dưỡng sức cho em bấy lâu nay, để giờ em đã có đủ sức mạnh để trở về với thế gian.
- Tera, thì ra là em đó à, em sống lại rồi sao ?
- Đúng, nãy giờ tôi đã nghe những điều chị nói với con nhóc đó rồi, nhưng chị đã sai ở một chỗ.
- Chị sai ???
- Đúng, đó là...
- Tera, bà hãy tránh xa Shanen ra, bà thật độc ác khi đối xử với chị mình như thế.
- Bọn tao là chị em, nên chị ta đã cứu mang ta bao nhiêu năm qua, để giờ đây ta đã sống lại với một cương vị mới Atula Ma Tâm.
- Sao ? Em là Atula Ma Tâm ?
- Sao ? Zane cũng thốt lên ngạc nhiên.
- Ngạc nhiên lắm phải không. Cái hôm chị đứng trên chòm đá ấy, lúc ấy em đã kí kết xong với Atula Ma Tâm và lúc ấy không phải em bị đánh tan vào trong không gian mà là hòa quyện với hắn và ẩn trong thân thể của chị.
- Sao em lại có thể làm như thế được ?

- Được chứ, vì lòng hận thù trong chị đã tạo cơ hội lớn để em có thể lớn mạnh đến thế.

- Thì ra như thế, nếu đã như thế rồi thì mày đừng hòng có thể khổng chế được tạo nữa, đồ đứa em khốn nạn.

- Chị cứ mà la, mà chửi, chỉ chút xíu nữa thôi một Atula Ma Tâm phiên bản Huyết Phụng sẽ ra đời.

- Không đời nào.

Shanen hét lớn, và phía sau cô, trên tấm lưng bỗng nhiên một ngọn lửa hồng bốc lên đẩy Tera thoát ra , đồng thời một con Phụng Hoàng lửa bay ra từ vết xăm đó.

- Thế này là thế nào ?

- Bà thật ngu ngốc đấy Tera. Shanen đã cố gắng sống, chỉ vì mục đích muốn trả thù cho bà, nhưng bây giờ với sự thật phũ phàng này dù gì bà ta cũng muốn chết. Nhưng ngẫu nhiên điều đó lại làm ngược lại, đã đánh thức được Linh thú Hỏa Phụng Hoàng của mình.

- Không thể nào, Hỏa Phụng Hoàng là của ta.

- Có chuyện đó nữa sao ? Bà bây giờ không khác gì một con ác quỷ không ra quỷ, người không ra người, bà đã bán linh hồn cho bọn Atula thì suốt kiếp này bà sẽ đau khổ thôi.

- Đồ khốn kiếp.

- Nên nhớ, khi bà thoát ra, cũng là lúc trái tim của Tera được rớt rủa hoàn toàn, và như thế, giũo đây sức mạnh của Shanen là mộc và hỏa, còn bà thì lại là một con Atula Ma Tâm vớ vẩn.

- Con hỗn láo này.

- Sao, dám đánh ! Nói cho bà biết, dù bọn Thất Tinh Atula có mạnh hơn bọn này, nhưng hiện giờ bọn này cũng không ngán đâu, vì tiếng

nổ vang khi nãy đã đánh thức cả binh tướng sĩ nơi đây rồi.

- Con bé láo cá kia, rồi có ngày bọn ta sẽ cho bọn mi biết tay.

- Cứ tùy, hẹn gặp lại sau nhé bọn Atula vớ vẩn.

- Hum

- Bà không sao chứ Shanen, bà thấy không, giờ đây bà đã thoát được cái sự đau đớn của dòng máu Hắc Kỳ Lân.

- Nhưng cái giá phải trả đắt quá.

- Nên nhớ đó là một linh hồn Tera bị bắt giữ, còn Tera đã chết lâu rồi. Và giờ đây bà đã có linh thú Hỏa Phụng. Khi nào trở về, hãy chinh đốn lại tổ chức, tôi hi vọng sẽ có một ngày cả bốn tổ chức lại trở lại như xưa.

- Cám ơn cô bé đã chia sẻ vớ tôi những điều khó khăn, và giờ đây tôi sẽ giúp cho cô nếu có thể.

- Không có gì. Bây giờ tôi đã hiểu, khi chúng ta lạc vào đây không phải do sự va chạm giữa sức mạnh của cái ác và cái thiện, mà đó là cú nhảy không gian và thời gian của Atula Ma Tâm.

- Như vậy làm sao chúng ta có thể trở về đây.

- Trước khi chúng tôi thất lạc nhau, trong cơn lốc xoáy của thời gian và không gian, Alex đã cố truyền đạt cho tôi hãy tìm cho ra Băng Thủy nếu tôi nghe không nhầm.

- Băng Thủy là gì ?

- Tôi cũng không biết nữa, bây giờ chỉ cần chờ và hi vọng thôi.

- Và bây giờ là đi ngủ nào hai cô nương. Khương Tử Nha lên tiếng.

- Hi...hi... thưa thưa tướng. Zane cười và nháy mắt với Lôi Chấn Tử.

- Cái này là gì thế. Lôi Chấn Tử thốt lên một cách ngớ ngẩn và mặt bỗng đỏ bừng lên.

- Không có gì cả. Zane thì thầm

- Đi thôi nào Zane. Shanen lên tiếng
- Cô nói gì thế ? Tử Nha tỏ vẻ bối rối.
- Oh không, đó là cách xưng hô nơi thế giới bọn cháu.
- Thế à.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons – Những con Rồng châu Á (tập 4)

Chương 9

- Đây là nơi đâu vậy chú Saro ?
 - Nơi của Mina đang ở đấy. Nhưng nhớ cẩn thận đấy nha, cô ta là một người rất giỏi lập trình những cạm bẫy, nên ở đây những cạm bẫy của cô ta rất là tinh vi.
 - Chà ! Chỉ mình chú biết, vậy cần gì phải làm cạm bẫy.
 - Sai lầm to ! Bọn Atula cũng có thể đến đấy cho dù không có miếng ngọc xanh giống như ta.. Có bốn người trong bọn chúng có thể đến đấy.
 - Như thế thì quá nguy hiểm cho cô Mina rồi.
 - Cũng không đúng, vì sức mạnh của Mina hiện này, ít có ai địch lại lắm, vì cô ta đã chuyển sang một giai đoạn mạnh hơn của Rồng, đó là ...
 - Anh đến đây có việc gì vậy Saro ?
- Trước mặt của Saro và Randy là một người phụ nữ thật kiêu diễm, đôi mắt xanh long lanh và với màu tóc vàng óng ánh, đứng trong một

không gian xanh như thế nào, với những ánh sáng mờ ảo, lại càng làm cho cô ta thêm sống động và quyến rũ

- Không, anh kiếm em chỉ muốn hỏi xin một vật thôi.
- Hỏi xin một vật à ? Là gì thế ?
- Cái gọi là Băng Thủy đấy !
- Anh cần thứ đó làm gì ?
- Anh đang có công chuyện rất gấp.
- Anh nói rõ ra đi, nếu không thì em không thể đưa cho anh được, dù là bất cứ thứ gì.
- Alex bị rơi vào khoảng không của thời gian, và hiện giờ không biết là ở đâu ?
- Sao lại có chuyện như thế, vậy bây giờ nó ra sao ?
- Anh cũng đang rất lo lắng cho nó, không biết nó và hai chị em của Zane ra sao nữa .
- Người này là ai vậy anh Saro ?
- Đây là bạn của Alex, cũng là một trợ lí đắc lực cho anh đấy.
- Có đáng tin không đấy ?
- Anh nghĩ là không có vấn đề gì đâu.
- Bây giờ em sẽ đưa bọn chúng về đây, hi vọng là bọn chúng ở cùng một nơi, vì như thế việc tìm kiếm sẽ dễ dàng hơn.
- Việc đó có khó khăn lắm không em ?
- Cũng không phức tạp lắm đâu ạ, chỉ khoảng vài tiếng thôi, và có thể tìm ra vị trí của chúng rồi.
- Thưa cô, cô có thể cho cháu xem cái hình dạng của băng thủy được không ạ ?
- Được thôi, nhưng ta nói cho cháu biết một điều, băng thủy ở với một loại sức mạnh cũng như ở mức độ đẳng cấp sẽ có hình dạng

khác nhau. Hình dạng băng thủy của ta là một hình tam giác màu xanh lam tuyền.

Trước mặt Randy là một mảnh Băng Thủy màu xanh lam tuyền thật đẹp và nó lúc nào cũng tỏa ra một ánh sáng êm dịu mà trắng xanh, và luôn lấp lánh như những ánh kim.

- Vậy là chúng không phải một màu xác định hả cô ?
- Không, chúng đều có màu xanh, nhưng tùy theo màu của tính năng mà trong đó sẽ có pha những vân màu tương ứng.
- Chúng ta bắt đầu tìm kiếm bọn nhóc là được rồi.

.....

- Cô không sao đấy chứ Lam Tuyền ? Thiên Bá tỏ vẻ lo lắng.
- Không, tôi chỉ ngủ thiếp thôi mà.
- Ngủ gì mà dữ thế, cô đã ngủ cả ngày trời nay rồi đấy.
- Anh có biết là ở đây nóng bức lắm không, lại phải mặc những loại đồ như thế này, mà không có máy lạnh, hay kem gì để ăn cả.
- Ý cô là sao đây ?
- Thôi, hai người đừng có cãi nhau nữa, lo mà giữ hơi sức đi, chúng ta sắp đến nơi của Khương thừa tướng rồi đấy. Alex lên tiếng.
- Giao Phương cô nương nói đúng đấy, mọi người giữ bình tĩnh lại đi nào.
- Cô gái đi ngoài đường ấy là ai vậy, thời này mà ăn mặc cũng hở hang quá nhỉ. Sara tỏ vẻ ngạc nhiên.
- Trời, cô đúng là người cỗi nào không biết nữa, đó là Liễu Tì Bà, em kết nghĩa của Tô Đắc Kỉ đấy, có vậy cũng không biết nữa.
- Tại tui không được ở nơi đô thành như anh, nên không biết, chậm hiểu như thế đó, có được không.
- Tùy cô thôi.

- Tối ngày cứ kiểm chuyện với người ta, đáng ghét. À, có một trò hay lắm, bắt cóc Liễu Tì Bà về lập công với Khương thừa tướng.

Ánh mặt trời hôm nay có vẻ gay gắt hơn, nhưng cái ánh sáng này như cũng báo hiệu một điều gì đó sáng sủa hơn, và sẽ không còn những điều đau khổ nữa.

- Hoàng Phi Hổ bái kiến Khương thừa tướng.

- Đứng lên đi nào Hoàng tướng quân, thật vinh dự khi được đón tiếp ngài.

- Ha...ha... ngài quá khách sáo. À, xin giới thiệu với ngài đây là con trai tôi Thiên Bá, còn hai cô nương này là hai hiệp nữ, đã cứu giúp nhà tôi Giao Phương và Lam Tuyền.

- À, nhân tiện đây cũng xin giới thiệu với mọi người các tướng lĩnh Phật Trụ lần này : Natra, Lôi Chấn Tử, Dương Tiễn, Đặng Thuyền Ngọc, Thổ Hành Tôn và một người có công không kém đó là Tuyết Thanh cô nương. Mọi người hãy ra đây luôn đi, để cùng dự tiệc.

- Ý ! Chị Zane kia, hay quá, gặp lại chị rồi. hi...hi... nhớ chị quá à. Sara thốt lên.

- Chị cũng nhớ hai em nữa .

- Cả ba người là chị em của nhau à ? Hoàng Phi Hổ tỏ vẻ ngạc nhiên.

- Vâng, đúng thế, chúng tôi là ba chị em. Alex trả lời.

- Không ngờ ba chị em cô ai cũng xinh đẹp, mà còn can đảm, giàu lòng nghĩa hiệp. Quả thật hiếm thấy.

- Thừa tướng quá khen. Zane nói vào.

- À quên, cho mọi người xem cái này. Tôi và Hoàng Thiên Bá đã bắt được Liễu Tì Bà đang đi trên đường đấy. Sara hí hửng nói.

- Thế thì hay quá. Thổ Hành Tôn nhảy vào.

- Xin thưa tướng có thể ân chuẩn tha cho cô ấy lần này không ạ ?
Zane lên tiếng.
- Tại sao như thế. Khương Tử Nha ngạc nhiên hỏi.
- Vì từ khi cháu lưu lạc ở đây, Liễu Tì Bà đã nhiều lần giúp đỡ cháu, và cả lần giải cứu Hoàng Hậu cũng như thế.
- Thì ra là thế. Nếu vậy xét lại bản tính của Liễu Tì Bà không quá xấu, thôi thì tạm tha cho ả một lần này, nhưng lần sau sẽ không được đâu.
- Sẽ không có lần sau nữa đâu. Mina lên tiếng.
- Ai vậy ?
- Đây là một Ròng đẫy các cháu Saro nói.
- Alex, em không sao đấy chứ. Randy chạy lại ôm chầm lấy Alex.
- Các người là ai, sao lại xuất hiện ở nơi đây. Hai người kia, buông ra có biết lễ giáo gì không đấy. Thuyền Ngọc quát.
- Chúng tôi đến đây để đưa ba đứa con gái thất lạc của chúng tôi về, hi vọng bọn chúng trong thời gian qua không làm phiền mọi người.
Saro nói.
- Ồ, không đâu, các cô ấy rất có bản lĩnh và xinh đẹp, chúng tôi rất ngưỡng mộ ba chị em họ.
- Cảm ơn ông. Saro nói.
- Vậy giờ chúng ta về phải không cha nuôi ? Saro nói.
- Ừ, giờ chúng ta về thôi.
- Chú Saro ơi, cháu còn một người cần dẫn về nữa, đó là Huyết Phụng à không giừo phải gọi là Hỏa Phụng Shanen chứ.
- Trời, chị định dẫn hổ về rừng một lần nữa à. Sara thét lên.
- Chuyện dài lắm chị sẽ kể cho bọn em nghe sau. Giờ chúng ta về thôi chú Saro.

- Lam Tuyền cô đi rồi à, tôi sẽ rất nhớ cô đấy. Thiên Bá nói.
- Hi...hi... tôi cũng sẽ rất nhớ anh đấy Thiên Bá, chàng anh hùng đẹp trai. Sara vừa nói vừa kiss lên môi anh chàng một cái.
- Cô...cô...làm gì vậy.
- Đó là cử chỉ của sự yêu mến đó. Sara cười mỉm.
- Cô...
- Hãy giữ chiếc vòng tay này nhé, chỉ có mỗi một chiếc thôi đấy, do chính tôi làm đấy, hi vọng khi gặp chiếc vòng, anh sẽ nhớ đến tôi.
- Sara nói xong liền chạy biến mất vào trong ánh sáng xanh biếc.
- Tôi cũng sẽ rất nhớ cô đấy Tuyết Thanh. Lôi Chấn Tử nói.
- Tôi cũng vậy. Tôi sẽ rất nhớ anh đấy Lôi Chấn Tử anh chàng da đen đẹp trai của tôi. Nói xong Zane cũng kiss anh chàng một cái. Hãy sống vui vẻ và hoàn thành tốt nhiệm vụ nha. Rồi Zane cũng biến mất sau làn sáng xanh đó.
- Tạm biệt mọi người chúng tôi đi nhé. Alex vẫy tay chào mọi người rồi nắm tay Randy bước quá khoảng ánh sáng xanh rồi biến mất.
- Và giờ đây các cô đã trở lại với thời địa cũ và có thể trở về với cuộc sống của chính mình, nhưng ai cũng có những kỉ niệm đẹp khi còn ở nơi quá khứ ấy. Giờ họ đã đặt chân xuống lại vùng đất hiện đại qua biết bao ngày xa vắng.
- Chú Saro ơi, người phụ nữ hồi nãy đi cùng chú là ai vậy ? Alex hỏi.
- Ò...ò... đó là cô Mina, một Rồng của thời xưa.
- Cháu cảm giác như là rất quen thuộc.
- Ta cũng không biết nữa Alex ạ. Thôi giờ cháu hãy về nghỉ ngơi đi, các cháu đã làm việc quá nhiều trong những ngày qua rồi.
- Vâng ạ.

HẾT

Đánh máy : Selphie
Nguồn: Vnthuquan - Thư viện Online
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 3 tháng 11 năm 2005